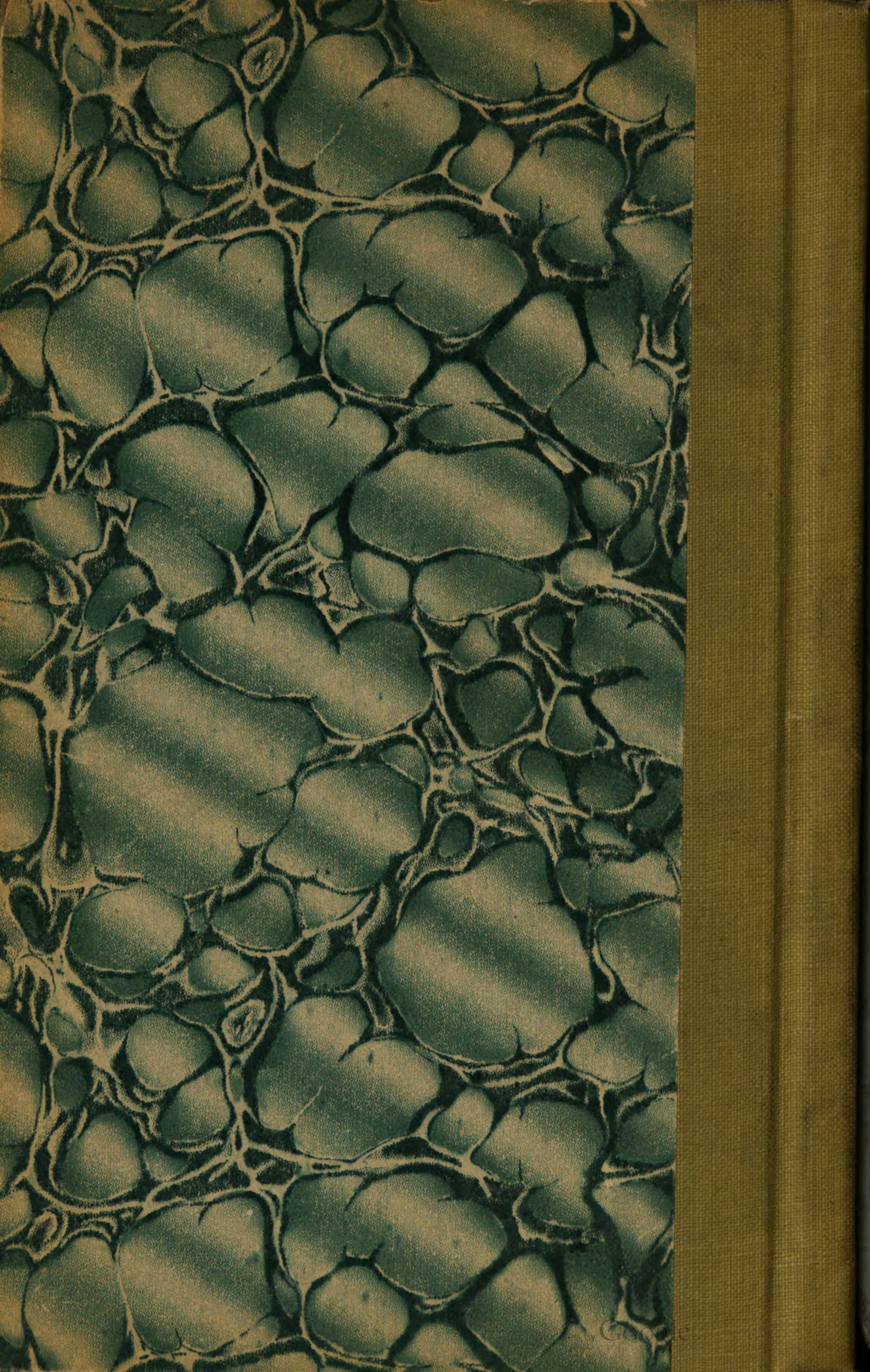

انجیل

مُقدّس مرقس دِی معرفت

باب - ۱

(۱) یسُوع مسیح خُدا دے پتر دِی اِنجیل دا شرُوع (۲) جیویں نبیئیں دیئں کتابیں وچ لکھیا ہے جو

ڈیکھ میں اپڑیں رسُول کُوں تیڈے
اگوں بھیڄداں جو تیڈی راہ کُوں تیڈے
سامھڑیں تیار کریسی (۳) بر وچ ہک
ہکل مارݨ والے دِی اواز ہے جو خُداوند
دے راہ کُوں تیار کرو اتیں اوندیں راہیں
کو سِدھا کرو (یسعیاہ - ۴۰ - ۳)

(۴) یوحنا بر وچ بپتسمہ ڈیندا اتیں گُناہیں دِی معافی دے واسطے توبہ دے بپتسمے دا ہوکا ڈیندا ہا (۵) اتیں سارے ڈیس یہودیہ اتیں یروشلم دے رہݨ

والے اوں کنتیں نکل آئے اتیں سبھڑاہیں اپڑیں گناہ
من کراہیں یردن دے دریا وچ اوں کنوں بپتسمہ گھدا
(۶) اتیں یوحنا اُٹھیں دیں والیں دے کپڑے پیندا اتیں
چم دی پیٹی اپڑیں چیل وچ بدھیندا اتیں مکڑی اتیں
جنگل دی ماکھی کھاندا ہا (۷) اتیں ہوکا ڈیندا ہا جو میں
کنوں پچھیں ہک میں کنوں زورآور آندا پئے اتیں میں
ایں لائق نہیں جو کُبا تھی کے اوندی جُتی دی ودھری
کھولاں (۸) میں تُساکوں پانڑیں نال بپتسمہ ڈِتے بھل
او تُساکوں پاک رُوح نال بپتسمہ ڈیسی (۹) اتیں انہائیں
ڈِہاڑیں وچ اینویں تھیا جو یسوع جلیل دے ناصرت کنوں
آ کراہیں یردن وچ یوحنا دے ہتھوں بپتسمہ گھدا (۱۰)
اتیں تہیں ویلھے پانڑیں کنوں باہر آ کراہیں اوں
اسمان کوں کھلیا اتیں رُوح کوں کبوتر وانگوں اپڑیں اُتے
لہندا ڈِٹھا (۱۱) اتیں اسمان کنوں ہک اواز آئی جو توں
میڈا پیارا پُتر ہیں جیں کنوں میں راضی ہاں (۱۲) اتیں
رُوح اونکوں تہیں ویلھے بر وچ پٹھیا (۱۳) اتیں او
اُتھائیں بر وچ چالھی ڈِہاڑیں تائیں رہ کراہیں شیطان کنوں

ازمایا ویندا ہا اتیں بر ویئں زناوریں نال رہندا ہا اتیں
فرشتے اوندی خدمت کریندے ہن +
(۱۴) یوحنا دے حوالے تھیونڑ کنوں پچھیں یسوع
جلیل وچ آ کراہیں خدا دی بادشاہی دی انجیل دا
ہوکا ڈیندا (۱۵) اتیں ادا ہا جو ویلھا پورا تھیا اتیں
خدا دی بادشاہی نیڑے آئی توبہ کرو اتیں انجیل دے
اتیں ایمان آنو +
(۱۶) اتیں جلیل دے سمندر دی کندھی تے
پھردئیں ہوئیں اوں شمعون اتیں اوندے بھرا اندریاس
کوں دریا وچ جالی سٹیندیں ڈٹھا کیونجو او ماچھی ہن
(۱۷) اتیں یسوع انہائیں کوں آکھیا میڈے پچھوں ٹرئے
آؤ اتیں میں تساکوں آدمیں دا ماچھی بنڑیساں (۱۸) اتیں
او تہیں ویلھے اپڑیں جالیں کوں چھوڑ کراہیں اوندے
پچھوں ٹر پئے (۱۹) اتیں اتھوں تھولا ودھ کراہیں اوں
زبدی دے پتر یعقوب اتیں اوندے بھرا یوحنا کوں
ڈوندی دے اتیں اپڑاں جال جڑیندا ڈٹھا (۲۰) اتیں
ترتاہی انہیں کوں سڈئیں اتیں او اپڑیں پیو زبدی

کوں ڈھونڈھی وچ مزدوریں نال چھوڑ کراہیں اوندے پچھوں لگ ٹرے ٭

(۲۱) اتیں او کفرناحم پوچ گئے اتیں شتابی سبت دے ڈینہہ عباد تخانے وچ ونجکراہیں سکھاونڑ لگا (۲۲) اتیں او اوندی تعلیم کنوں حیران تھیئے کیونجو او اہیں کوں نہ کاتبیں وانگوں بھل اختیار والیں وانگوں سکھیندا ہا (۲۳) اتیں اتھائیں انہیں دے عبادتخانے وچ ہک آدمی ہا جیندے وچ ہک ناپاک روح ہائی اتیں او اینویں آکھ کے رڑیا جو (۲۴) اے یسوع ناصری چھوڑ ڈے اساکوں تیڈے نال کہاں کم ہے ؟ چہ توں اساکوں ہلاک کرنڑ آئیں ؟ میں تیکوں جانڑداں جو توں کون ہیں خدا دا قدس (۲۵) اتیں یسوع اونکوں دھمکایا اتیں آکھیس چپ کر اتیں اوندے وچوں نکل ونج (۲۶) اتیں ناپاک روح اونکوں مروڑ کراہیں وڈی ہکل نال رڑ کے اوندے وچوں نکل گئی (۲۷) اتیں او سبھے حیران تھیکے آپت وچ اینویں اہدے ہوئے پچھدے ہارن جو اے چہ ہے اے کیجھیں نویں تعلیم ہے جو

او ناپاک روحیں کوں وی اختیار نال حکم کریندے
اتیں او اونکوں منیندے ہن (۲۸) اتیں تہیں ویلھے
اوندی مشہوری جلیل دے چودھار کھنڈ گئی +
(۲۹) اتیں او ترت عبادت خانے کنوں نکل کراہیں
یعقوب اتیں یوحنا دے نال شمعون اتیں اندریاس دے
گھر وچ گئے (۳۰) اتیں شمعون دی سس کوسے نال
پئی ہائی اتیں اوہیں ویلھے اوندی خبر اونکوں ڈتونیں
(۳۱) اتیں اوں آ کراہیں اتیں اوندا ہتھ وٹھی کراہیں
اونکوں اٹھایا اتیں ٹھک پھک اوندا کوسہ لیہہ گیا
اتیں اوں انہیں دی خدمت کیتی (۳۲) اتیں سنجھ
کوں جیرھے ویلھے سجھ لیہہ گیا سبھڑائیں کوں جو
بیمار ہن جنہیں کوں دیہہ چمبڑے پئے ہن اوندے
کولھ گھن آئے (۳۳) اتیں سارا شہر دروازے دے
اتیں کٹھا تھیا (۳۴) اتیں اوہیں بہوں کناہیں کوں جو
قسم قسم دیں مرضیں نال بیمار ہن چنگاں کیتا اتیں
بہوں سارئیں دیہیں کوں کڈھیا اتیں دیہیں کوں الاونڑ
نہ ڈتس کیوں جو انہیں اونکوں سنجاتا +

(۳۵) اتیں سویلے کجھ رات رہندیں او اُٹھی کراہیں نکھتا اتیں ہک سُنجی جاء وچ ونجکراہیں اتھائیں دُعا منگیس (۳۶) اتیں شمعون اتیں اوندے سنگتی اوندے پچھوں گئے (۳۷) اتیں اونکوں لدھونیں تے اونکوں اکھیونیں جو تیکوں سبھے گلیندن (۳۸) اتیں اوں اُنہیں کوں آکھیا آؤ آسے پاسے دیں شہریں وچ جُلوں تانجو میں اُتھاں دی ہوکا ڈیواں کیونجو میں اہیں واسطے نکھتا ہاں (۳۹) اتیں او سارے جلیل دیں عبادتخانیں وچ ہوکا ڈیندا اتیں دیہیں کوں کڈھیندا ہا +

(۴۰) اتیں ہک کوڑھے آکراہیں اونکوں منت کیتی اتیں اوندے ساہمڑیں گوڈے کھوڑ کراہیں اونکوں آکھیس جیکر چاہیں توں میکوں پاک کر سگدا ہیں (۴۱) یسوع اوندے اُتے رحم کر کراہیں ہتھ ودھا کراہیں اونکوں لایا اتیں اونکوں آکھیس میں چاہنداں توں پاک تھی (۴۲) اتیں ایہا گالھ آکھنڑ سیتی شتابی اوندا کوڑھ ویندا رہا اتیں او پاک تھیا (۴۳) اتیں اونکوں تکید کر کراہیں تہیں ویلھے رخصت کیتس (۴۴) اتیں اونکوں آکھیس جو کہیں کوں

کجھ نہ آکھہ پر وِنج اتّیں اپڑیں آپ کوں کوہنیں کوں ڈِکھال اتّیں اپڑیں پاک تھیونڑ دے واسطے اوہے شائیں جنہیں دا حکم موسیٰ ڈِتے اواکر تانجو اُنہیں دے اتّیں گواہی تھیوے (۴۵) پر اوُں باہر ونجکراہیں ایں گالھہ وِی بہوں ہوک گھتی اتّیں مشہور کیتُس ایں حدتائیں جو یسوع ظاہر شہر وِچ نہ وڑ سگِیا بھل باہر سنجیں جائیں وِچ رِہا اتّیں او (لوک) چودھاروں اوُندے کولھہ آندے ہائن

باب-۲

(۱) اتّیں کِناہیں ڈِہاڑیں کنوں پچھیں او کفرناحُسم وِچ ول وڑ آیا اتّیں سُنڑیا گیا جو او گھر وِچ ہے (۲) اتّیں تڈاہیں اے جتی آدمیں کٹھے تھی گئے جو دروازے وِی ورسال تائیں وِی نہ مَوندے ہائن اتّیں اوُں اُنہیں کوں کلام سُنڑایا (۳) اتّیں ہک اودھرنگ والے کوں چار دبندے، چاکراہیں اوُندے کولھوں گھن آئے (۴) اتّیں جیدیں تڑ او بھیڑ دے سوب کنوں اوُندے کولھوں نہ آ سگے تاں اُنہیں او چھت جتھاں اوہو ہا کھول سٹی اتّیں چھت پاڑ کے اوُں کھٹلے کوں جَیندے اتّیں اودھرنگ

والا پیا ہا لڑکا ڈیتا (۵) یسوع اُنہیں دا ایمان ڈیکھ کراہیں اوں ادھرنگ والے کوں آکھیا اَئے پُتر تیڈے گناہ معاف تھئے (۶) پر کئی کاتب اُتھائیں بیٹھے اپڑیں دل وچ خیال کریندے ہن (۷) جو اے کیوں اینویں کفر بکدے خدادے سوا کون گناہ معاف کر سگدے (۸) اتیں جلتی یسوع اپڑیں رُوح وچ معلوم کر کراہیں جو او اپڑیں دلیں وچ ایجھیں خیال کریندے ہن اُنہیں کوں آکھیا جو تُساں کیوں اپڑیں دلیں وچ ایجھیں خیال کریندے ہو؟ (۹) چئیں ایں ادھرنگ والے کوں اے آکھڑ سوکھا ہے جو تیڈے گناہ معاف تھئے یا اے جو اُٹھی اتیں اپڑیں کھٹڑے کوں چا کراہیں چل (۱۰) بھل تانجو تُساں جانڑو جو آدمی دا پُتر زمین دے اُتیں گناہیں دے معاف کرنڑ دا اختیار رکھدے اوں ادھرنگ والے کوں آکھیا (۱۱) جو میں تیکوں آکھداں اُٹھی اتیں اپڑیں کھٹڑے کوں چا کراہیں اپڑیں گھر ونج (۱۲) اتیں او جلتی اُٹھی کراہیں اتیں کھٹڑا چا کراہیں اُنہیں سبھنڑائیں دے سامھڑیں نکل گیا اتیں سبھے حیران تھی گئے اتیں خدا دی تعریف کر کراہیں آکھیونیں جو

اساں اینویں کدّاہیں نہ ڈِٹھا +

(۱۳) اتیں او وت سمندر دِی کندھی تے گیا اتیں ساری بھیڑ اوں کنیں آئی اتیں اوں انہیں کوں سکھایا (۱۴) اتیں ویندیں ویندیں حلفٰی دے پتر لیوی کوں چنگی دِی چوکی تے بیٹھا ڈِٹھا اتیں اونکوں آکھیس میڈے پچھوں تھی پو اتیں او اُٹھی کے اوندے پچھوں ٹُر پیا (۱۵) اتیں جیرھے ویلھے یسوع اوندے گھر وِچ کھاونڑ بیٹھا اینویں تھیا جو بہوں سارے محصول گھنڑ والے اتیں گنہگار یسوع اتیں اوندے شاگردیں دے کولھوں رل بیٹھے کیوں جو او بہوں ہن اتیں اوندے پچھوں ٹُرے آئے ہن (۱۶) اتیں جیرھے ویلھے کاتبیں اتیں فریسیں اونکوں محصول گھنڑ والیں اتیں گنہگاریں نال کھاندا ڈِٹھا انہیں اوندیں شاگردیں کوں آکھیا جو او محصول گھنڑ والیں اتیں گنہگاریں نال کھاندا پیندا ہے (۱۷) اتیں یسوع سُنڑ کرانہیں انہیں کوں آکھیا چنگیں بھلیں دے کیتے طبیب دِی کجھ لوڑ نہیں بھل زحمتولیں دے کیتے ہیں سچاریں کوں نہ بھل گنہگاریں کوں سدڑنڑ آیا ہاں +

(۱۸) اتیں یوحنّا اتیں فریسیئیں دے شاگرد روزہ رکھدے ہاٗن اتیں اُنہیں آ کراہیں اُونکوں آکھیا جو یوحنّا اتیں فریسیئیں دے شاگرد کیوں روزہ رکھدے ہِن بھل تیڈے شاگرد روزہ نہیں رکھدے (۱۹) اتیں یسوعؔ اُنہیں کوں آکھیا جو جانجیں جیتائیں گھوٹ اُنہیں دے نال ہے روزہ رکھ سگدن ؟ جیتائیں گھوٹ اُنہیں دے نال ہے او روزہ رکھ نہیں سگدے (۲۰) بھل او ڈیہاڑے آسن جداں گھوٹ اُنہیں کنوں اج کیتا ویسی اتیں تڈاہیں اُنہیں ڈیہاڑیں وچ او روزہ رکھیسِن (۲۱) نویں تھان دے لٹے نال پُرانڑیں پُشاک وچ کوئی گنڈھ نہیں لیندا ناں تاں او نواں ٹوٹا جو اُوندے وچ لایا گیا ہے پُرانڑیں کوں چھکیندے اتیں او زیادہ پڑیچ ویندے (۲۲) اتیں نویں شراب کوں پُرانڑیں کُونڈھیں وچ کوئی نہیں بھریندا ناں تاں کُونڈھیاں نویں شراب نال پڑیچ ویندیاں ہِن اتیں شراب وہ ویندی ہے اتیں کُونڈھیاں برباد تھیندِن پر نویں شراب نویں کُونڈھیں وچ (رکھنڑ چاہیئے) +

(۲۳) اتیں اینویں تھیا جو او سبت دے ڈیہاڑے ٹُردھیں

دے وچوں ویندا پیا ہا اتیں اوندے شاگرد راہ وچ ٹردیں ہوئیں سٹے پٹن لگے (۲۴) اتیں فریسیں اونکوں آکھیا ڈیکھ تیڈے شاگرد سبت دے ڈہاڑے کیوں او کم کریندن جو روا نہیں (۲۵) اتیں اوں انہیں کوں آکھیا چہ تساں کڈاہیں نہیں پڑھیا جو داؤد جڈاں او آپ اتیں اوندے سنگتی محتاج اتیں بکھے ہن چہ کیتا ؟ (۲۶) او کیویں سردار کوہن ابیاتر دے وقت خدا دے گھر گیا اتیں نذر دیاں روٹیاں کھادیاں جنہیں دا کھاونڑ کوہنیں دے سوا روا نہ ہا اتیں اپڑیں سنگتیں کوں وی ڈتونس (۲۷) اتیں اوں انہیں کوں آکھیا سبت دا ڈہاڑا آدمی دے واسطے تھئے نہ آدمی سبت دے ڈہاڑے واسطے (۲۸) پس آدمی دا پتر سبت دے ڈہاڑے دا وی مالک ہے +

باب - ۳

(۱) اتیں او عبادت خانے وچ وت داخل تھیا اتیں اتھائیں ہک آدمی ہا جیندا ہتھ سک گیا ہا (۲) اتیں او اوندی تاڑ وچ رہے جو جیکڈاہاں او اونکوں سبت دے ڈہاڑے چنگاں کرے تاں اوندے اتیں گوڑکن (۳) اتیں

اُوں اُوں آدمی کوں جیندا ہتھہ سک گیا ہا آکھیا جو ادھ
وِچ کھڑا تھی (۴) اتیں اُوں اُنہیں کوں آکھیا چہ سبت دے
ڈِہاڑے چنگائی کرنڑ روا ہے یا مندائی کرنڑ جند بچاونڑ
یا مارنڑ پر او چپ رہے (۵) تڈاہیں اُوں اُنہیں دے
کراڑے دِل ہوونڑ دے سوبوں مونجھا تھیکراہیں کاوڑ
نال سبھڑاہیں ڈِہیں ڈِٹھا اتیں اُوں آدمی کوں آکھیس جو
اپڑاں ہتھہ ودگھیر اتیں اُوں ودگھیریا اتیں اُوندا ہتھہ
ڈُوجھے دانگوں چنگاں تھی گیا (۶) اتیں فریسیئیں جلتی باہر
وِنج کراہیں ہیرودیئیں دے نال اُوندے اپٹھہ صلاح کیتی
جو اُونکوں کیویں ہلاک کرن +

(۷) اتیں یسوع اپڑیں شاگردیں دے نال سمندر دے
کولھ ولیا اتیں ہِک وڈی بھیڑ جلیل کنوں اُوندے پچھوں
لگی پئی اتیں یہودیہ (۸) اتیں یروسلم اتیں ادوم تے
یردن دے پار کنوں اتیں صور اتیں صیدا دے آسے
پاسے دی وی ہِک وڈی بھیڑ اُوندیں وڈیں کمیں دی
خبر سُننڑ کراہیں اُوندے کولھوں آئی (۹) اتیں اُوں اپڑیں
شاگردیں کوں آکھیا جو بھیڑ دے سوب کنوں ہِک چھوٹی

ڈوںڈری اوندے واسطے طیار رہے متاں اونکوں دب سٹن
(۱۰) کیوںجو اوں بہوں کناہیں کوں چنگاں کیتا ہا ایں
حد تائیں جو جتلے زحمتول ہن اوندے اتیں گھسوڑ کریندے
ہن تانجو اونکوں ہتھ لائن (۱۱) اتیں ناپاک روح جیڑھے
ویلھے اونکوں ڈیکھدے ہن اوندے اگوں ڈھے پوندے
ہاہن اتیں رڑکے اہدے ہن جو توں خدا دا پتر ہیں (۱۲)
اتیں اوں انہیں کوں تاکید نال حکم ڈتا جو اونکوں نہ
ہلاون (۱۳) اتیں او روہ تے چڑھ گیا اتیں جنہیں کوں
آپ چاہندا ہا کولھ سڈیس اتیں او اوں کنیں آئے
(۱۴) اتیں بارھیں کوں مقرر کیتس تانجو اوندے نال
رہن اتیں تاں جو انہیں کوں ہوکا ڈیونڑ کیتے پٹھے (۱۵)
اتیں جو او زحمتیں کوں چنگاں کرنڑ اتیں دیہیں کوں
کڈھنڑ دا اختیار رکھن (۱۶) اتیں شمعون دا ناں پطرس
رکھیس (۱۷) اتیں زبدی دے پتر یعقوب اتیں یعقوب
دے بھرا یوحنا کوں جنہیں دا ناں بوانرجس رکھیس
یعنے گجن دے پتر (۱۸) اتیں اندریاس فیلبوس اتیں برتھولما
اتیں متی اتیں تھوما اتیں حلفا دے پتر یعقوب اتیں

تھدی اتیں شمعون کنعانی کوں (۱۹) اتیں یہوداہ اسکریوطی
کوں جو اوندے حوالے کرنڑ والا وی ہا اتیں او گھر
وچ آئے *

(۲۰) اتیں بھیڑ وت کٹھی تھئی اسے تائیں جو او
روٹی نہ کھا سگئے (۲۱) اتیں اوندے سکے سنڑ کراہیں اوکوں
پکڑنڑ نکھتے کیوں جو انہیں آکھیا او گالھا ہے (۲۲) اتیں
کاتبیں جو یروسلم کنوں آئے ہن آکھیا جو بعلزبول اوندے
نال ہے اتیں او دیہیں دے سردار وی مدد نال دیہیں
کوں کڈھیندا ہے (۲۳) اتیں اوں انہیں کوں کولھ سڈ
کراہیں مثالیں وچ آکھیا جو کیویں تھی سگدے جو شیطان
شیطان کوں کڈھے ؟ (۲۴) اتیں جیکڑاہاں کہیں بادشاہی
وچ نفاق پووے تاں او بادشاہی قایم رہ نہیں سگدی
(۲۵) اتیں جیکڑاہیں کہیں گھرانڑیں وچ نفاق پووے او
گھرانڑاں قایم رہ نہیں سگدا (۲۶) اتیں جیکڑاہیں شیطان
اپڑاں دشمن تھیکراہیں اپڑیں نال نفاق کرے تاں او قایم
رہ نہیں سگدا بلکہ اوندا خاتمہ تھی ویسی (۲۷) کہیں زور
والے دے گھر وچ وڑ کراہیں اوندے ترکے کوں کوئی لٹ

نہیں سگدا جیتائیں جو او پہلوں اوں زور والے کوں
نہ بدھے اتیں تہیں ویلھے اوندے گھر کوں لُٹیسی (۲۸)
بیں تُساکوں سچ آکھداں جو آدم دی اولاد دے سبھے گناہ
اتیں کفر جو او بکدی ہے معاف کیتے ویسِن (۲۹) بھل او
جو رُوح پاک دے حق وچ کفر بکے اوندی معافی نہیں
تھیندی بھل او ہمیشہ دے عذاب دے لائق ہے
(۳۰) کیونجو اُنہیں آکھیا ہا جو اوندے نال ہک ناپاک رُوح
ہے (۳۱) اوں ویلھے اوندے بھرا اتیں اوندی ماء آئی
اتیں باہر کھڑ کراہیں اونکوں سڈوا مُنّا (۳۲) اتیں بھیڑ
اوندے چودھار بیٹھی ہائی اتیں اونکوں اکھیونیں ڈیکھ
تیڈی ماء اتیں تیڈے بھرا باہر تیکوں طلبیندِن (۳۳) اتیں
اُنہیں کوں جواب ڈیکراہیں آکھیُس کون ہے میڈی ماء
اتیں میڈے بھرا (۳۴) اتیں اُنہیں دے اُتیں جو اوندے
چودھار بیٹھے ہائِن نگاہ کر کراہیں آکھیُس ڈیکھو میڈی
ماء اتیں میڈے بھرا (۳۵) کیونجو جو کوئی خدا دی مرضی
تے ٹردے میڈا بھرا اتیں میڈی بھینڑ اتیں ماء
اوہو ہے +

باب ۔ ۴

(۱) اتیں او وت سمندر دی کندھی تے سکھاونڑ لگا اتیں ہک وڈی بھیڑ اوں کنیں جمع تھئی اے تائیں جو او دریا وچ ہک ڈونڈی تیں چڑھ بیٹھا اتیں ساری بھیڑ سکے اتیں سمندر دے کولھ ہائی (۲) اتیں اوں انہیں کوں مثالیں وچ بہوں کجھ سکھالیا اتیں اپڑیں سکھالنڑ وچ انہیں کوں آکھیس (۳) سنڑو ڈیکھو ہک جٹ بیج چھٹنڑ نکھتا (۴) اتیں چھٹینڈے ویلھے اینویں تھیا جو کجھ راہ دی کنی تے ڈٹھا اتیں وا دے پکھی آ کراہیں اونکوں چگ گئے (۵) اتیں کجھ پتھرالی زمین تے ڈٹھا جتھاں اونڈے کیتے بہوں مٹی نہ ہائی لہٰذا اتیں او جلتی جم پیا کیونجو ڈونگھی زمین نہ پاتس (۶) اتیں جیرھے ویلھے سجھ ابھریا او سڑ گیا اتیں پاڑ نہ رکھنڑ دے سوبوں سک گیا (۷) اتیں کجھ کنڈیں وچ ڈٹھا اتیں کنڈیں ودھ کراہیں اونکوں دب ڈتا اتیں اوں پھل نہ ڈتا (۸) اتیں کجھ چنگیں زمین وچ ڈٹھا اتیں جمیا اتیں ودھ کراہیں پھلیا کجھ تریہہ اتیں کجھ سٹھ اتیں کجھ سو گنڑاں تھیا (۹) اتیں اوں انہیں

کوں آکھیا جئیندے سُنڑنڑ دے کن ہووِن سُنڑے (۱۰) اتیں جیرھے ویلھے او کلھا تھیا اُنہیں جو اوندے چودھار ہِن اُنہیں بارھیں نال اوں کنوں اوں مِثال دا مطلب پُچھیا (۱۱) اوں اُنہیں کوں آکھیا جو خدا دی بادشاہی دے گجھ کوں جانڑنڑ تُساکوں ڈِتا گیا ہے بھل اُنہیں دے واسطے جو باہر ہِن سبھ گالھیں مِثالیں وچ تھیندِن (۱۲) تانجو او ڈیکھ کراہیں ڈیکھِن بھل بُجھن نہ اتیں سُنڑ کراہیں سُنڑن بھل سمجھن نہ متاں او کڈاہیں پھِرن اتیں اُنہیں دے گناہ معاف تھی ونجن (۱۳) وت اوں اُنہیں کوں آکھیا چہ تُساں اے مِثال نہے سمجھدے تاں سبھڑائیں مِثالیں کوں کیویں سمجھسو (۱۴) جیڑھے کلام چھٹیندے (۱۵) اتیں اے او ہِن جو راہ دی کنی تے ہِن جتھاں کلام چھٹیندے اتیں جیرھے ویلھے اُنہیں سُنڑیا شیطان جلتی آ کراہیں اوں کلام کوں جو اُنہیں دئیں دلیں وچ چھٹیا گیا ہا گھِن ویندے (۱۶) اتیں اویں طرح نال اے او ہِن جو پتھرالی زمین وچ چھٹیندِن جو کلام کوں سُنڑ کراہیں جلتی خوشی تاں من گھندے

ہِن (۱۷) اَتیں اِنّہاں وِچ پاڑ نہیں رکھدے بھل تھوڑی مُدّت دے ہِن اوڑک جیڑھے ویلھے اُوں کلام دے سوب مُصِیبت یا ڈُکھ پوندے تاں جلتی ٹھُڈا کھاندے ہِن (۱۸) اتّیں اے او ہِن جو کنڈئیں وِچ چھٹیندِن جو کلام سُنڑدے ہِن (۱۹) اتّیں دُنیا دا چِنتا اتّیں دَولت دی دغابازی اتّیں بہُنیں شایئں دے جُوفنے داخل تھیکراہیں کلام کُوں دب ڈیندے ہِن اتّیں او اَپھل تھی ویندا ہے (۲۰) اتّیں اے او ہِن جو چنگیں زمین وِچ چھٹیندِن جو کلام کُوں سُنڑدِن اتّیں مَن گھِندِن اتّیں پھل انیندِن کُجھ تریہہ کُجھ سٹھ اتّیں کُجھ سو گُنڑاں کریندِن (۲۱) اتّیں اُوں اُنہیں کُوں آکھیا چہ ڈِیوا اِہیں واسطے ہے جو ٹوپے یا کھٹڑے دے ہیٹھ رکھیا ونجے اتّیں ڈِیوٹ تے نہ رکھیا ونجے (۲۲) کائی شئے چھپی نہیں جو ظاہر نہ کیتی ونجے اتّیں نہ لُکائی گئی ہے بھل اِہیں واسطے جو ظاہر تھیوے (۲۳) جیکر کہیں دے کن سُنڑنڑ دے ہوون سُنڑے (۲۴) اتّیں اُوں اُنہیں کُوں آکھیا جو غور کرو جو کُتاں چہ سُنڑدے

ہو جیرھی پڑوپی نال تُساں بھرینْدے ہو اوہیں نال
تُساڈے واسطے بھریا ویسی اتیں تُساکوں جو سُنْڑدے ہو
زیادہ ڈِتا ویسی (۲۵) ایں واسطے جو جینْدے کولھوں کجھ
ہے اُونکوں ڈِتّا ویسی اتیں جینْدے کولھوں کجھ نہیں
اوں کنوں او وی جو اوندے کولھوں ہے گھِن گھِدا ویسی
(۲۶) اتیں اوں آکھیا خُدا دی بادشاہی ایئویں ہے
جیویں ہک آدمی جو زمین وِچ بیج سٹے (۲۷) اتیں رات
ڈینہہ سُمّے اتیں اُٹھے اتیں او بیج اہیں طرح وَدھے
اتیں وڈھے جو او نہ جانْڑے (۲۸) ایں واسطے جو زمین
آپے پھل اینْدی ہے پہلوں انگوری پچھیں سِٹّا
اُونکنوں پچھیں سِٹّے وِچ بھرے ہوئے دانْڑیں (۲۹) اتیں
جیرھے ویلھے پھل پک چُکّا ناں او تہیں ویلھے داتری
پٹھینْدے کیوں جو فصل آ پونہتا +
(۳۰) اتیں اوں آکھیا جو اساں خُدا دی بادشاہی
کوں کیرھی شئے نال نسبت کروں اتیں اوندے واسطے
کیجھیں مثال آنوں ؟ (۳۱) او اہُر دے دانْڑیں وانگوں
ہے جو جدّاں زمین وِچ راوھا ونجے زمین دیئں سبھ ایئں

بیجیں کنوں چھوٹا ہے (۳۲) اتیں جیرھے ویلھے راوھا گیا تاں ودھدے اتیں سبھڑائیں ترکاریں کنوں وڈا تھی ویندے اتیں وڈیاں ٹنگاں کڈھیندے ایں حد تائیں جو وا دے پکھی اوندی چھاں ہیٹھ ٹکانڑاں کر سگدن (۳۳) اتیں او انہیں نال ایہو جہیں مثالیں وچ جیویں سنڑ سگدے ہن کلام کریندا ہا (۳۴) اتیں سوا مثال دے انہیں نال گالھیں نہ کریندا ہا بھل نویکلائی وچ اپڑیں شاگردیں کوں سبھے گالھیں ڈسیندا ہا ⁕

(۳۵) اتیں اوہیں ڈیہاڑے جیرھے ویلھے شام تھئی اوں انہیں کوں آکھیا جو آؤ اساں پار جلوں (۳۶) اتیں او بھیڑ کوں رخصت کر کراہیں اونکوں جیویں ڈونڈی تے ہا گھن جلئے اتیں اوندے نال بیاں وی چھوٹیاں ڈونڈیاں ہن (۳۷) اتیں ڈاڈھی اندھاری گھلی اتیں لہراں اے تائیں ڈونڈی کوں لگیاں جو او پانڑیں نال بھرینڈی ویندی ہائی (۳۸) اتیں او تخت دے اتے دہانڑیں تے سم پیا ہا اتیں انہیں اونکوں جگاکراہیں آکھیا اے استاد تیکوں کجھ پرواہ نہیں جو اساں ہلاک

بِھیندے ہیں (۳۹) اتیں اوں اُٹھی کراہیں وا کوں
گھِرکی ڈِتی اتیں سمندر کوں آکھیُس کھڑ وچ چپ رہ
اتیں وا ہمب گئی اتیں ڈاڈھا ارام تھی گیا (۴۰) اتیں
اُنہیں کوں آکھیُس تُساں کیوں ایجہیں ڈردے ہو اتیں
کیوں ایمان نوہے رکھدے (۴۱) اتیں او بہوں ڈردئے
اتیں آپت وچ آکھنڑ لگے تاں اے کوں ہے جو وا اتیں
سمندر وی اوندا حکم منیندن ؞

باب - ۵

(۱) اتیں او سمندر دے پار گدرنیں دے ملک
وِچ آئے (۲) اتیں جڈاں او ڈُونڈی کنوں لتھا شتابی
ہِک آدمی جیندے وِچ ہِک ناپاک رُوح ہائی گورستان
کنوں نِکلدا ہویا اونکوں ملیا (۳) جیندا نِکانڑاں قبریں وِچ
ہا اتیں کوئی اونکوں زنزیریں نال وی نہ بدھ سگیا
(۴) کیونجو او ول ول بیڑیں اتیں زنزیریں نال بدھا
گیا ہا اتیں اوں زنزیریں کوں تروڑیا اتیں بیڑیں دے
ٹوٹے ٹوٹے کیتونس اتیں کوئی اونکوں تابعدار نہ کر سگیا
(۵) او ہمیشہ رات ڈینہہ روہیں اتیں قبریں وِچ رہندا

رہندا ہا اتیں اڑیں آپکوں پتھریں نال کپیندا ہا (۶) بھل او یسوع کوں پریں کنوں ڈیکھ کراہیں دُرکیا اتیں اونکوں سجدہ کیتُس (۷) اتیں وڈی اواز نال رڑ کراہیں آکھیُس جو اَے خدا تعالیٰ دا پُتر یسوع میکوں تیڈے نال چہ کم ہے؟ تیکوں خدا دی قسم ڈیندا ہاں میکوں ڈکھی نہ کر (۸) کیوں جو اوں اونکوں آکھیا ہا جو اَے ناپاک روح اوں آدمی بچوں نکل آ (۹) اتیں اوں اوں کنوں پچھیا تیڈا چہ ناں ہے؟ اتیں اوں جواب ڈتا جو میڈا ناں لشکر ہے ایں واسطے جو اساں بہوں ہیں (۱۰) اتیں اوں اونکوں بہوں منت کیتی جو اساکوں ایں ملک کنوں نہ کڈھ (۱۱) اتیں اتھائیں رہ دے کولھوں سوریں دا ہک وڈا جھنڈ چردا پیا ہا (۱۲) اتیں سبھے ہیں اونکوں منت کر کراہیں آکھیا جو اساکوں انہیں سوریں دے وچ بھیج تانجو اساں انہیں وچ داخل تھیوں (۱۳) اتیں یسوع تہیں ویلھے انہیں کوں موکل ڈتی اتیں او ناپاک روح نکل کراہیں سوریں وچ داخل تھئے اتیں او جھنڈ ہک ہڑاکی جا کنوں سمندر وچ سرچھوڑ دُرکیا

جو اُٹکل وِچ ڈُو ہزار ہن اتیں سمندر وِچ پڑ گئے (۱۴) اتیں سوریں دے چراونڑ والے ڈر کے اتیں شہر اتیں گِردنواح وِچ خبر کیتونیں اتیں او اوں حال کوں ڈیکھنڑ نکھتے (۱۵) اتیں یسوعؔ دے کولھوں آئے اتیں اونکوں جِنّیں کوں دیہہ چمبڑے پئے ہن بیٹھا ہویا اتیں کپڑے پاتے ہوئے اتیں ہوش وِچ ڈِٹھونیں اتیں ڈر گئے (۱۶) اتیں جنہیں اے ڈِٹھا ہا اوندا حال جیکوں دیہہ چمبڑے ہوئے ہن اتیں سوریں دی بابت اُنہیں کوں بیان کیتا (۱۷) اتیں او اوندی مِنت کرنڑ لگے جو اُنہیں دیئں حدیں کنوں نکل وننجے (۱۸) اتیں جیویں ڈُونڈی دے اُتیں آیا اوں جِنّیندے وِچ دیہہ ہا اونکوں مِنت کیتی جو میں تیڈے نال رہاں (۱۹) بھل یسوعؔ اونکوں اِجازت نہ ڈِتی پر اونکوں آکھیُس جو اپڑیں گھر وو اپڑیں کنیں وننج اتیں اُنہیں کوں خبر ڈے جو خُداوند تیڈے اُتیں رحم کر کراہیں تیڈے نال کیجھیں وڈے کم کیتے (۲۰) اتیں او گیا اتیں دکاپولس وِچ ہوکا ڈیونڑ لگا جو کیجھیں وڈے کم یسوعؔ اوندے واسطے کیتے اتیں سبھ حیران تھئے

تعجب کیتا +

(۲۱) اتیں جڈاں یسوع ڈُونڈِھی تے وَل پار آیا وڈی بھیڑ اُوندے کولھوں کٹھی تھئی اتیں او سمندر دے نزیک ہا (۲۲) اتیں ڈیکھو عبادتخانیں دیں سرداریں وچوں ہک جیئنڈا ناں جائرس ہا آیا اتیں اوُنکوں ڈیکھ کراہیں اوندیں پیریں تے ڈھے پیا (۲۳) اتیں اے آکھ کراہیں اوندی بہوں مِنت کیتس جو میڈی چھوہِر دھی مرنڑ تے ہے آ اتیں اپڑیں ہتھ اوندے اُتیں رکھ جو او چنگیں تھیوے تاں او جیسی (۲۴) اتیں او اوندے نال گیا اتیں وڈی بھیڑ اوندے پچھوں ٹری اتیں اونکوں گھسوڑ کیتونیں +

(۲۵) اتیں ہک زال جیئندی بارھیں ورھیں کنوں رت وہندی ہائی (۲۶) اتیں بہوں ڈکھ بہوں حکیمیں کنوں سہا ہا اتیں اپڑاں سبھو مل خرچ کر کراہیں کجھ فایدہ نہ پاتا ہاوس ہتھوں زیادہ بیمار تھیندی ویندی ہائی (۲۷) یسوع دی خبر سنڑ کراہیں اوں بھیڑ وچ اوندے پچھوں آئی اتیں اوندے کپڑے کوں ہتھ لائیس

(۲۸) کیونجو اوں آکھیا جیکر میں اوندیں کپڑیں کوں وی ہتھ لاواں تاں چنگیں بھلی تھی ویساں (۲۹) اتیں تہیں ویلھے اوندی رت دا وہنڑ سُک گیا اتیں اوں اپڑیں بدن دے حال کنوں جاتا جو او اوں بلا کنوں چنگیں بھلی تھئی (۳۰) اتیں یسوعؔ جلتی اپڑیں دل وچ جانڑ گھدا جو اوں کنوں طاقت نکھتی بھیڑ وچ دل کراہیں آکھیس جو میڈیں کپڑیں کوں کیں ہتھ لایا (۳۱) اتیں اوندیں شاگردیں اونکوں آکھیا توں ڈیہدا ہیں جو بھیڑ تیڈے اُتیں گھسوڑ کریندی ہے اتیں اہدیں جو کیں میکوں ہتھ لائے ؟ (۳۲) اتیں اوں چودھار نگاہ کیتی تانجو اونکوں جیں اے کیتا ہا ڈیکھے (۳۳) بھل او ذال جانڑ کراہیں جو اوندے واسطے چھ تھئے ڈردی کنبدی آئی اتیں اوندے اگوں ڈھے پئی اتیں سبھو سچا حال اونکوں آکھیس (۳۴) اتیں اوں اونکوں آکھیا دھیا تیڈے ایمان تیکوں بچایا سلامت ونج اتیں اپڑیں بلا کنوں بچی رہ (۳۵) او اجنڑ اہدا پیا ہا جو عبادتخانے دے سردار کنوں لوک آئے اتیں اکھیونیں جو تیڈی

وِچّھی مر گئی ہے کیوں اُستاد کوں پیا ڈکھ ڈیندیں (۳۶) یسوع او گالھ جو او اہدے ہَن سُن تڑ سیتی عبادتخانے دے سردار کوں آکھیُس نہ ڈر صرف ایمان آن (۳۷) اتیں اوں پطرس اتیں یعقوب اتیں یعقوب دے بھرا یوحنا کنوں سوا کہیں کوں اپڑیں نال ونجڑ نہ ڈِتّا (۳۸) اتیں عبادتخانے دے سردار دے گھر وچ آکراہیں ہوچرا اتیں لوکیں کوں بہوں روندا پیٹیندا ڈِٹھا (۳۹) اتیں اندر ونج کراہیں اُنہیں کوں آکھیُس کیوں ہوچرا مچیندے اتیں روندے ہو چھوہر موئی نہیں بھل سُتّی پئی ہے (۴۰) اتیں اوندے اتیں ہاسہ کیتونیں بھل او سبھڑائیں کوں کڈھ کراہیں چھوہر دے پیو اتیں ماء اتیں اپڑیں سنگتیں کوں نال گھن کراہیں جتھاں او چھوہر ہائی اندر گیا (۴۱) اتیں چھوہر دا ہتھ پکڑ کراہیں اونکوں آکھیُس تالیتھا قومی جیندا ترجمہ اے ہے جو اَے چھوہر میں تیکوں اہداں اُٹھی (۴۲) اتیں او چھوہر نہیں ویلھے اُٹھی اتیں ٹرڑ لگی کیونجو او بارھیں ورھیں دی ہائی اتیں او ڈاڈھے حیران تھئے (۴۳) اتیں اوں اُنہیں کوں تاکید نال حکم ڈِتّا جو اے گالھ کوئی نہ

جانڑے اتیں آکھیُس جو کُجھ اُونکوُں کھاونڑ کیتے ڈیوُ۔

باب-٦

(١) اتیں او اُتھاؤں ٹُریا گیا اتیں اپڑیں وطن پروچ آیا اتیں اُوندے شاگرد اُوندے پچھوُں تھی پیٔے (٢) اتیں جیڑھے ویلھے سبت دا ڈیہاڑا آیا او عبادتخانے وِچ تعلیم ڈیونڑ لگا اتیں بہوُں سُنڑ کراہیں حیران تھئے اتیں اکھیونیں جو اُونکوُں اے گالھیں کِتھوُں مِلیاں؟ اتیں اے چہ حکمت ہے جو اُونکوُں ڈِتی گئی ہے؟ جو ایجھیں معجزے اوندیں ہتھیں کنوُں ظاہر تھیندن (٣) چہ اے مریم دا پُتر درکھانڑ نہیں؟ اتیں یعقوب اتیں یوسیس اتیں یہوداہ اتیں شمعون دا بھرا اتیں چہ اُوندیاں بھینڑیں اساڈے کولھوں اتھائیں نہیں اتیں اُنہیں اُونکنوُں ٹھڈا کھادا (٤) پر یسوع اُنہیں کوُں آکھیا نبی بیعزت نہیں بِل اپڑیں وطن اتیں اپڑیں ٹبر اتیں اپڑیں گھر وِچ (٥) اتیں او کوئی معجزہ اُتھاں نہ کر سِگیا سوا ایندے جو تھولیں مریضیں تے ہتھ لا کراہیں اُنہیں کوُں چنگاں کیتُس (٦) اتیں اُوں اُنہیں دی بے ایمانی دے سوب کنوُں

تعجب کیتا اتیں آسے پاسے دیّاں وستیّاں وچ تعلیم ڈیندا پھریا +

(۷) اتیں اوں اُنہیں بارہیں کوں اپڑیں کولھوں سڈّیا اتیں اُنہیں کوں ڈُو ڈُو کر کراہیں بھیجݨ شُروع کیتس اتیں اُنہیں کوں ناپاک رُوحیں دے اُتیں اِختیار بخشس (۸) اتیں حکم ڈِتّس جو او راہ دے کیتے سوٹی دے سوا کجھ نہ چاوِن نہ جھولا نہ روٹی نہ اپڑیں کمربند وچ روکڑ (۹) بھل چھپے پاوٗ اتیں ڈُو چولے نہ پاوٗ (۱۰) اتیں اُنہیں کوں آکھیس جو جتھاں تُساں کہیں گھر وچ داخل تھیوو اُتھائیں رہو جیتائیں اُتھوں روانہ نہ تھیوو (۱۱) اتیں جتھے تُساکوں قبول نہ کرن اتیں تساڈی نہ سُنݨ تاں اُتھوں نکلکراہیں اپڑیں پیریں دے تلّے دی دُھوڑ اُنہیں دے اُتیں گواہی دے واسطے چھنڈک ڈیو میں تُساکوں سچ اہداں جو عدالت دے ڈیہاڑے صدوم اتیں عمورہ دے واسطے اوں شہر کنوں سوکھا ہوسی (۱۲) اتیں اُنہیں ونجکراہیں ہوکا ڈِتّا جو لوک توبہ کرن (۱۳) اتیں بہوں دیہیں کوں کڈھیونیں اتیں بہوں مریضیں دے اُتیں تیل پلٹ

کراہیں چنگاں کرتونیں +

(۱۴) اتیں ہیرودیس بادشاہ سُنڑیا کیونجو اوندا ناں مشہور تھیا ہا اتیں آکھئیس جو یوحنا بپتسمہ ڈیونڑ والا مُردیں وِچوں جی اُٹھئے اِہیں واسطے معجزے اوں کنوں ظاہر تھیندِن (۱۵) بہنیں آکھیا جو او الیاس ہے اتیں بہنیں آکھیا جو اے ہک نبی ہے یا نبییں وِچوں ہک دانگوں ہے (۱۶) پر ہیرودیس سُنڑ کراہیں آکھیا جو اے یوحنا ہے جیندا سر میں کپوایا مُردیں وِچوں جی اُٹھیا ہے (۱۷) کیوں جو ہیرودیس آپ ہیرودیاس دی خاطر جو اوندے بھرا فیلبوس دی ذال ہائی دلوکیں کوں بیٹھ کراہیں یوحنا کوں پکڑوا کے قیدخانے وِچ بند کیتا کیونجو او اونکوں پرنیا ہا (۱۸) اینواسطے جو یوحنا ہیرودیس کوں آکھیا جو اپڑیں بھائی رکھنڑ تیکوں روا نہیں (۱۹) ایں سوب کنوں ہیرودیاس اوندے نال ویر رکھدی ہائی اتیں چاہندی ہائی جو اونکوں مار گھتے بھل نہ کر سگدی ہائی (۲۰) کیونجو ہیرودیس یوحنا کوں مرد سچار اتیں پاک جانڑ کراہیں اوں کنوں ڈردا اتیں اوندی نگہبانی کریندا ہا اتیں اوندی سُنڑ کراہیں بہوں گھبر

کیتا اتیں خوشی نال اوندی سُنڑدا ہا (٢١) اتیں جیرھے
ویلھے وجھ دا ڈِہاڑا آیا جو ہیرودیس اپڑیں جمنڑ دے ڈِہاڑے
اپڑیں نوابیں اتیں سرداریں اتیں جلیل دیں امیریں دی
مہمانی کیتی (٢٢) اتیں جڈݨڑ ہیرودیاس دی دِھی اندر آئی
اتیں نچکراہیں ہیرودیس اتیں اوندیں مہمانیں کوں خوش
کیتس بادشاہ چھوہر کوں آکھیا جو چاہیں سو منگ اتیں میں
تیکوں ڈیساں (٢٣) اتیں اوندے نال قسم کھادس جو اپڑیں
اودھ بادشاہی تائیں جو کجھ توں میں کنوں منگسیں میں
تیکوں ڈیساں (٢٤) اتیں اوں نِکلکراہیں اپڑیں ماء کوں
آکھیا جو میں چہ منگاں اتیں اوں آکھیا جو یوحنا بپتسمہ
ڈیونڑ والے دا سر (٢٥) اتیں اوں تہیں ویلھے بادشاہ
کنیں شتابی اندر ونجکراہیں اتیں عرض کر کراہیں آکھیس
میں چاہندی ہاں جو توں یوحنا بپتسمہ ڈیونڑ والے دا سر
ہنڑ ہک تھالی وچ میکوں ڈے (٢٦) اتیں بادشاہ بہوں
مونجھا تھیا بھل اپڑیں قسم اتیں مہمانیں دے سوتوں اوں
کنوں انکار کرنڑ نہ چاہیس (٢٧) اتیں تہیں ویلھے بادشاہ
سپاہی کوں پٹھ کراہیں اوندا سر گھن آونڑ دا حکم ڈِتا سو

اوس ونجکراہیں اوندا سر قیدخانے وچ کپیا (۲۸) اتیں ہک
تھالی وچ گھن آیا اتیں اوس چھوہر کوں ڈِتس اتیں چھوہر
اونکوں اپڑیں ماء کوں ڈِتا (۲۹) اتیں اوندے شاگرد سُنڑکراہیں
آئے اتیں اوندی میت چا کراہیں قبر وچ رکھیونیں ٭
(۳۰) اتیں رسول یسوعؑ دے کولھوں کٹھے تھئے اتیں
جو کجھ انہیں کیتا اتیں جو کجھ سکھایا ہا سبھو بیان کیتونیں
(۳۱) اتیں اوس انہیں کوں آکھیا اجّ سُنجیں جاتے تساں
آپ چلو اتیں تھولا آرام کرو کیوںنجو بہوں آندے ویندے
ہن اتیں انہیں کوں روٹی کھاونڑ دی وی فرصت نہ
ملدی ہائی (۳۲) اتیں او ڈوندی تے اجّ ہک سُنجیں
جاتے گئے (۳۳) اتیں لوکیں انہیں کوں ویندا ڈِٹھا اتیں
بہوں کنہیں سُنجاتا اتیں او سبھڑائیں شہریں کنوں پیرپیادے
اوس پاسے ورگئے اتیں انہیں کنوں اگیں وَنج پوہنتے
اتیں اوندے کولھوں کٹھے تھئے (۳۴) اتیں یسوعؑ نکل
کراہیں وڈی بھیڑ ڈِٹھی اتیں اونکوں انہیں دے اتیں
ترس آیا کیوںنجو او انہیں بھیڈیں وانگوں ہن جنہیں دا
اجڑی نہ ہووے اتیں او بہوں ساریاں گالہیں انہیں

کوں سکھاونڑ لگا (۳۵) اتیں جیرھے ویلھے ڈینہہ بہوں ڈھلیا اُوندیں شاگردیں اوں کنیں آکراہیں آکھیا جو جا سنجیں ہے اتیں ڈینہہ بہوں ڈھلیا ہے (۳۶) اُنہیں کوں رخصت کر تانجو او آسے پاسے دیں علاقیں اتیں وستیں وچ ونجکراہیں اپڑیں واسطے روٹی مُل گھنن کیونجو کئی شئے کھاونڑ دی اُنہیں دے کولھوں نہیں (۳۷) اوں جواب ڈیکراہیں اُنہیں کوں آکھیا تُساں اُنہیں کوں کھاونڑ واسطے ڈیئو اتیں اُونکوں اکھیونیں جہ اساں ونجکراہیں ڈو سو دینار دیاں روٹیاں مُل گھنوں اتیں اُنہیں کوں کھواوں (۳۸) اتیں اوں اُنہیں کوں آکھیا تُساڈے کولھوں کتی روٹیاں ہن ونجو ڈیکھو؟ اتیں اُنہیں دریافت کر کراہیں آکھیا پنج روٹیاں اتیں ڈو مچھیاں (۳۹) اتیں اوں اُنہیں کوں حکم ڈتا جو سبھڑایں دیاں ٹولیاں بنڑا کراہیں ساوی گھار تے بلھاوُ (۴۰) اتیں او سو سو اتیں پنجھا پنجھا دی ٹولیاں تک بیٹھے (۴۱) اتیں اوں او پنج روٹیاں اتیں ڈو مچھیاں گھن کراہیں اسمان ڈوہیں ڈیکھ کراہیں برکت منگی اتیں روٹیاں بھنیونیں اتیں اپڑیں شاگردیں کوں ڈیتونیں جو اُنہیں

دے اگوں رکھن اتیں او ڈو مچھیاں وی اُنہیں سبھڑائیں
وچ ونڈ یونس (٤٢) اتیں اُنہیں سبھڑائیں کھادا اتیں رج
گئے (٤٣) اتیں ٹکریں دیاں بارھاں ٹوکریاں بھریاں ہویاں
اتیں کجھ مچھیاں دی چتونبس (٤٤) اتیں او جنہیں روٹیاں
کھادیاں پنج ہزار مرد ہن (٤٥) اتیں اوہیں ویلھے اوں
اپڑیں شاگردیں کوں تاکید نال حکم کیتا جو جیتائیں او
لوکیں کوں رخصت کرسے ڈونڈی تے چڑھ کراہیں اگیں پار
بیت صیدا دو ونجن (٤٦) اتیں اُنہیں کوں رخصت کر کراہیں
روہ دے اُتیں دعا منگنڑ گیا (٤٧) اتیں جیرھے ویلھے
شام تھئی ڈونڈی سمندر وچ ہائی اتیں او کلھا کنگے تیں
ہا (٤٨) اتیں اوں ڈٹھا جو او ہے چپے مارنڑ کنوں ہوں
تنگ ہن کیوں جو وا اُنہیں دے مخالف ہائی اتیں چوتھے
پہر رات دے یسوع سمندر تیں ٹردا ہویا اُنہیں کنیں
آیا اتیں چاہیس جو اُنہیں کنوں اگوں تے ودھے (٤٩)
بھل جیرھے ویلھے اُنہیں اونکوں سمندر تیں ٹروا ڈٹھا
خیال کیتونیں جو بھوت ہے اتیں دھاڑ کیتونیں (٥٠)
کیوں جو سبھڑائیں اونکوں ڈٹھا اتیں اودر گئے اتیں

تہیں ویلھے اُنہیں نال گالہیں کیتیاں اتیں اُنہیں کوں آکھیُس خاطر جمع رکھو میں ہاں نہ ڈرو (۵۱) اتیں او ڈونڈی تیں اُنہیں کولھ چڑھیا اتیں وا کھڑ گئی اتیں اُنہیں اپڑیں دلیں وچ بہوں حیران تھی کر تعجب کیتا (۵۲) کیوں جو اُنہیں روٹیں دی بابت نہ سمجھا ہا ایں واسطے جو اُنہیں دا دل کرارا ہا ✦

(۵۳) اتیں او پار لنگھ کراہیں گنیسرت دے ملک وچ آئے اتیں (ڈونڈی) کنڈھی تے بدھونیں (۵۴) اتیں جیرھے ویلھے او ڈونڈی توں لتھے اوہیں ویلھے لوک اُونکوں سنجانڑ کراہیں اوں سارے علاقے وچ دھرکے (۵۵) اتیں مریضیں کوں کھٹڑیں تے چا کراہیں جتھاں اُنہیں سنڑیا جو او ہا پیونڑ لگے (۵٦) اتیں او جتھاں کتھاں کنہائیں وستیں یا شہریں یا علاقے وچ گیا اُنہیں مریضیں کوں بزاریں وچ رکھیا اتیں اُونکوں منت کیتونیں جو صرف اُوندے کپڑے دے داون کوں ہتھ لاؤں اتیں جتلیں اُونکوں ہتھ لایا چنگیں بھلے تھی گئے ✦

باب - ۷

(۱) اتیں فریسی اتیں کئی کاتب یروسلم کنوں آ کراہیں اونڈے کولھ کٹھے تھئے (۲) اتیں اونڈیں کناہیں شاگرداں کوں میلے یعنے انڑ دھوتے ہتھیں نال روٹی کھوندا ڈیکھ کراہیں انہیں دے اتیں عیب لیونیں (۳) کیونجو فریسی اتیں سارے یہودی وڈیں دی روایت تیں عمل کر کراہیں جیتائیں اپڑیں ہتھ ارکیں تائیں نہ دھوون نہیں کھاندے (۴) اتیں بزار کنوں آ کراہیں جیتائیں نہ دھاوں نہیں کھاندے اتیں بہوں بیاں گالھیں ہن جو انہیں منڑ کیتے قبول کیتیاں جیویں پیالیں انتیں لوٹیں اتیں تراہیں دیں تھانویں اتیں کھٹڑیں دا دھوونڑ (۵) تیں ولھے فریسیں اتیں کاتبیں اوں کنوں پچھیا جو کیرھے واسطے تیڈے شاگرد وڈیں دی روایت تے نہیں ٹردے بھل انڑ دھوتے ہتھیں نال روٹی کھوندے ہن (۶) اوں جواب ڈے کراہیں انہیں کوں آکھیا جو یسعیاہ تساں ڈکھالے بازیں دے حق وچ خوب نبوت کیتی ہے جیویں جو لکھیا ہے جو *

لے لوک تھوڑیں نال میڈی تعظیم کریندن
پر اُنہیں دا دل میں کنوں پریں ہے
(۷) بھل او اجایا میڈی بندگی کریندن
کیونجو تعلیم ڈے کراہیں آدمیں دے
حکم سکھیندن (یسعیاہ ۲۹ - ۱۳)
(۸) کیونجو تُساں خُدا دے حُکم کوں چھوڑ کراہیں آدمیں
دی روایت منیندے ہو جیویں لوٹیں اتیں پیالیں دا
دھووݨ اتیں بہوں بے ایہو جہیں کم کریندے ہو (۹)
اتیں اوں اُنہیں کوں آکھیا تُساں خُدا دے حُکم کوں
چنگیں طرح رد کریندے ہو تانجو اپڑیں روایت کوں قائم
رکھو (۱۰) کیونجو موسیٰ آکھیا جو اپڑیں پیو اتیں اپڑیں ماء
دی عزت کر اتیں جیرھا کوئی پیو یا ماء کوں برا آکھے
ضرور مر ونجے (۱۱) بھل تُساں اہدے ہو جو جیکڑاں
کوئی پیو یا ماء کوں آکھے جو جو کُجھ میکوں تیکوں ڈیوݨاں
ہا سو قربان یعنے ہدیہ تھیا (۱۲) اتیں دل اونکوں اوندے
پیو یا اوندی ماء دی کُجھ مدد نہے کرݨ ڈیندے (۱۳)
اتیں تُساں خُدا دے کلام کوں اپڑیں روایت نال جو

جاری کیتی ہوے رد کریندے ہو اتیں اہیں طرح بہوں
کجھہ کریندے ہو (۱۴) اتیں اوں ساری بھیڑ کوں کولھوں
سڈ کے انہیں کوں آکھیس سبھے میڈی گالھہ سنڑو
اتیں سمجھو (۱۵) کئی شئے نہیں ہے جو آدمی دے باہروں
اندر ونجکراہیں اوں کوں پلیت کر سگئے بھل جو شائیں
اوندے وچوں نکلدیاں او ہے اونکوں پلیت کریندیاں ہن
(۱۶) جیکر کہیں دے کن سنڑن دے ہوون تاں سنڑ
گھنتے (۱۷) اتیں جیرھے ویلھے او بھیڑ کنوں گھر وچ
آیا اوندیں شاگردیں اوں کنوں او مثال پچھی (۱۸) اتیں
اوں انہیں کوں آکھیا جو تساں وی ایجھیں بے سمجھ
ہو ؛ جو نہ ہے سمجھدے جو جیرھی شئے باہروں آدمی
دے اندر ویندی ہے اونکوں نہیں پلیت کر سگدی (۱۹)
ایں واسطے جو او اوندے دل وچ نہیں بھل پیٹ وچ
ویندی ہے اتیں پارخانے وچ نکلدی ہے اتیں سبھے
کھانڑیں صاف تھی ویندن (۲۰) ول اوں آکھیا جو جو
آدمی کنوں نکلدا ہے اوہو آدمی کوں پلیت کریندے (۲۱)
کیوں جو اندروں آدمی دے دل کنوں گندے خیال

زناکاریاں حرامکاریاں خون (۲۲) چوریاں جوفا منڈائی فریب
پوک نظر کفر وڈائی بیوقوفی نکلدیاں ہن (۲۳) اے
سبھے بریاں شائیں اندروں نکلدیاں اتیں آدمی کوں پلیت
کریندیاں ہن +

(۲۴) اتیں اتھوں اٹھی کراہیں صور اتیں صیدا دیں
بنیں وچ گیا اتیں ہک گھر وچ وڑ کراہیں چاہیں جو
کوئی نہ جانڑے بھل چھپیا نہ رہ سگیا (۲۵) کیونجو ہک
ذال جیندی نکی دھی وچ ناپاک روح ہائی اوندی خبر
سنڑ کراہیں آئی اتیں اوندیں پیریں تے ڈھے پئی (۲۶)
اے ذال یونانی اتیں صور فینیقی قوم دی ہائی اتیں
اوں اوندی منت کیتی جو او اوں دیہہ کوں اوندی دھی
وچوں کڈھے (۲۷) بھل یسوع اونکوں آکھیا پہلوں بالیں کوں
رجنڑ ڈے کیونجو بالیں دی روٹی گھن گھتنڑ اتیں کتیں
کوں سٹ گھتنڑ چنگاں نہیں (۲۸) اتیں اوں جواب ڈیتا
اتیں آکھیا ہا اے خداوند کیونجو کتے وی میز دے ہیٹھ
بالیں دی روٹی دے بھورے کھاندے ہن (۲۹) اتیں
اوں اونکوں آکھیا ایں گالھ دے سوتیں ٹری ونج دیہہ

تیڈی دھی کنوں نکل گئے (۳۰) اتیں اوں گھر وچ پوہچکراہیں ڈٹھا جو دیہہ نکل گئے اتیں چھوہر کھرڑے دے اتیں پئی ہے ٭

(۳۱) اتیں او ول صور اتیں صیدا دیں ہنیں کنوں نکل کراہیں دریا جلیل دے کولھوں دکاپوکس دیں ہنیں وچ آیا (۳۲) اتیں ہک ڈورے کوں جیندی زبان اٹکدی ہائی اوندے کولھوں آن کے اوندی منت کیتونیں جو اوندے اتیں ہتھ رکھے (۳۳) اتیں اوں اونکوں بھیڑ دے وچوں الگ نے کراہیں اڑیاں انگلیں اوندیں کنیں وچ گھتیاں اتیں تھک کراہیں اوندی زبان کوں ہتھ لائیس (۳۴) اتیں اسمان ووں ڈیکھ کراہیں ٹھڈھا ساہ بھریس اتیں اونکوں آکھیس افتاح یعنے کھل ونج (۳۵) اتیں تہیں ویلھے اوندے کن کھل گئے اتیں اوندی زبان دی تند وی کھل گئی اتیں او صفا الاونڑ لگا (۳۶) اتیں اوں انہیں کوں حکم ڈتا جو کہیں کوں نہ آکھن بھل جتی انہیں کوں منع کریندا ہا اوسہو جتی او بہوں مشہور کریندے ہن (۳۷) اتیں انہیں بہوں حیران تھی کراہیں

آکھیا اوں سب کجھ چنگاں کیتے جو ڈوریں کوں سنڑنڑ
اتیں گنگیں کوں الاونڑ دی توفیق ڈِتی +

باب - ۸

(۱) اُنہیں ڈِہاڑیں وچ جڈاں وڈی بھیڑ تھئی اتیں اُنہیں
کنیں کجھ کھاونڑ دا نہ ہا یسوع اپڑیں شاگردیں کوں کولھ سڈ
کے انہیں کوں آکھیا (۲) میکوں ایں بھیڑ دے اُتیں ترس
آوندے جو او ہنڑ ترائے ڈِہاڑے تھیئن میڈے نال
رہندِن اتیں اُنہیں کنیں کجھ کھاونڑ دا نہیں (۳) اتیں
جیکڈاہاں اُنہیں کوں بُکھا گھر دو رخصت کراں تاں راہ
وچ ماندے تھی ویسِن کیونجو بعضے اُنہیں وچوں پریں
کنوں آئے ہن (۴) اتیں اوندیں شاگردیں اوکوں جواب
ڈِتا جو کتھوں کوئی اتھاں جنگل وچ اُنہیں کوں روٹی نال
رجا سگدے (۵) اتیں اوں اُنہیں کنوں پچھیا جو تساڈے
کولھوں کتی روٹیاں ہن اُنہیں آکھیا ست (۶) اتیں لوکیں
کوں حکم ڈِتس جو بھوئیں تے بہہ ونجن اتیں ستے
روٹیاں گھنکراہیں اتیں شکر کر کراہیں بھنوس اتیں اپڑیں
شاگردیں کوں ڈِتونس جو اُنہیں دے اگوں رکھن اتیں

اتہیں بھیڑ دے اگوں رکھ ڈِتیاں (۷) اتیں اُنہیں دے کولھوں کئی چھوٹیاں مچھیاں ہن اتیں اوں برکت منگ کراہیں حکم ڈِتا جو اُنہیں کوں وی اُنہیں دے اگوں رکھن (۸) اتیں اُنہیں کھادھا اتیں رج گئے اتیں ٹکریں دے جو بچ گئے ست کھارے چتونیں (۹) اتیں کھاونڑ والے اٹکل وچ چار ہزار ہن اتیں اوں اُنہیں کوں رخصت کیتا +

(۱۰) اتیں او جلتی اپڑیں شاگردیں دے نال ڈوندی تیں چڑھ کراہیں دلمنوتہ دے علاقے وچ آیا (۱۱) اتیں فریسی نکھتے اتیں آزمودے دے واسطے اسمان کنوں نشانی منگ کراہیں اوندے نال حجت کرنڑ لگے (۱۲) اتیں اوں اپڑیں روح وچ ٹھڈا ساہ بھر کے آکھیا جو ایں زمانے دے لوک کیوں نشان منگدے ہن میں تساکوں سچ آکھداں جو ایں زمانے دے لوکیں کوں کوئی نشان ڈِتا نہ ویسی (۱۳) اتیں او اُنہیں کوں چھوڑ کراہیں ول ڈوندی تے چڑھ کے پار گیا +

(۱۴) اتیں او روٹی گھننڑ بُھل گئے ہن اتیں ہک

روٹی دے سوا ڈونڈی دے وچ اُنہیں دے کولھوں
کجھ نہ ہا (۱۵) اتیں اوں اُنہیں کوں حکم ڈِتا اتیں آکھیا
ڈیکھو فریسیئں دے کھمبیر اتیں ہیرودیئں دے کھمبیر کنوں
خبردار رہو (۱۶) اتیں او ہک بے نال گالھ موہاڑ کریندیں
ابدے ہن (اے ایں واسطے ہے) جو اساڈے کولھوں روٹی
نہیں (۱۷) اتیں یسوع اے جاݨ کراہیں اُنہیں کوں
آکھیا تُساں کیوں گالھ موہاڑ کریندے ہو؟ جو ایں واسطے
جو تُساڈے کولھوں روٹی نہیں چہ ہُݨ تائیں نوہے
جاݨدے اتیں نوہے سمجھدے؟ چہ تُساڈا دل ہُݨ تائیں
کراڑا ہے؟ (۱۸) اکھیں رکھدیں ہوئیں نوہے ڈیہدے
اتیں کن رکھدیں ہوئیں نوہے سُݨدے اتیں چہ تُساکوں
یاد نہیں (۱۹) جیڑھے ویلھے میں پنج روٹیاں پنج ہزار
وچ بھن ڈِتیاں تُساں ٹکریں دے کِتی کھارے بھرے
ہوئے چاتے اُنہیں اُونکوں آکھیا بارھاں (۲۰) اتیں
جڈاں ست چار ہزار وچ تُساں ٹکریں دے کِتی کھارے
بھرے ہوئے چاتے؟ اُونکوں آکھیونیں ست (۲۱) اتیں
اوں اُنہیں کوں آکھیا تُساں کیوں نوہے سمجھدے *

(۲۲) اتّیں او بیت صیدا وچ آیا اتیں او ہک انڈھے کوں اوں کنیں گھن آئے اتیں اوندی منت کیتونیں جو اونکوں ہتھ لاوے (۲۳) اتیں او انڈھے دا ہتھ پکڑ کراہیں اونکوں وستی کنوں باہر گھن گیا اتیں اوندیں اکھیں وچ تھک گھت کراہیں اتیں اوندے اتیں ہتھ لا کراہیں اوں کنوں پچھیس جو کجھ ڈیکھدیں (۲۴) اوں نظر چا کراہیں آکھیا میں آدمیں کوں ونڑیں وانگوں ٹردے ڈیکھدا ہاں (۲۵) تڈاں اوں ول اوندیں اکھیں دے اتیں ہتھ رکھے اتیں اونکوں اتوں تے ڈیکھنڑ دا حکم ڈتس اتیں او چنگاں بھلا تھیا اتیں سبھڑائیں کوں چنگیں طرح ڈیکھنڑ لگا (۲۶) اتیں اوں اونکوں اے آکھ کراہیں گھر پٹھیا جو وستی دے وچ نہ ونج اتیں وستی وچ کہیں کوں نہ آکھ ✦

(۲۷) اتیں یسوع اتیں اوندے شاگرد قیصریہ فلپی دیں وستیں وچ گئے اتیں راہ وچ اوں اپڑیں شاگردیں کنوں پچھیا اتیں انہیں کوں آکھیس جو لوک چہ اہدن جو میں کون ہاں ؟ (۲۸) انہیں جواب ڈتا جو یوحنا بپتسمہ ڈیونڑ والا

اتیں بعضے الیاس اتیں بعضے نبئیں وچّوں ہک (۲۹) اتیں اوں اُنہیں
کوں آکھیا تساں چہ اہے ہو جو میں کون ہاں؟ پطرس جواب
ڈے کے اونکوں آکھیا جو توں مسیح ہیں (۳۰) اتیں اوں
اُنہیں کوں تاکید کیتی جو اوندی بابت کہیں کوں نہ آکھن
(۳۱) اتیں او اُنہیں کوں سکھاونڑ لگا جو ضرور ہے
جو آدمی دا پتر بہوں ڈکھ سہے اتیں بزرگیں اتیں سردا
کوہنیں اتیں کاتبیں کنوں رو کیتا ونجے اتیں مار گھتیا
ونجے اتیں تریں ڈہاڑیں کنوں پچھیں جی اُٹھے (۳۲)
اتیں اوں نے گالھ ظاہرا آکھی اتیں پطرس اونکوں گھن
کراہیں اونکوں گھرکی ڈیونڑ لگا (۳۳) بھل اوں ول کراہیں
اتیں اپڑیں شاگردیں تے نظر کر کراہیں پطرس کوں گھرکی
ڈتی اتیں آکھیُس اے شیطان میں کنوں پریں تھی
کیوں جو توں خدا دی نہ بھل آدمیں دئیں شائیں دی
سوچ کریندا ہیں +
(۳۴) اتیں بھیڑ کوں اپڑیں شاگردیں نال کولھ سڈ کر
اُنہیں کوں آکھیُس جیرھا کوئی میڈے پچھوں آونڑ چاہے
او اپڑاں انکار کرے اتیں اپڑیں صلیب کوں چاوے

اتیں میڈے پچھوں لگے (۳۵) ایہو واسطے جو جیرھا کوئی اپڑیں
جان بچاونڑ چاہے اونکوں ونجیسی بھل جیرھا کوئی میڈے
اتیں انجیل دے واسطے اپڑیں جان ونجاوے اوکوں بچیسی
(۳۶) کیوں جو آدمی کوں کیرھا فایدہ تھیسی جیکر ساری دنیا
حاصل کرے اتیں اپڑیں جان ونجاوے (۳۷) اتیں آدمی
اپڑیں جان ولوں چہ ڈیسی (۳۸) کیونجو جیرھا کوئی ایں
زناکار اتیں گنہگار قوم وچ میں کنوں اتیں میڈیں گالھیں
کنوں شرماسی آدمی دا پتر وی جیرھے ویلھے اپڑیں پیو
دے جلال وچ پاک فرشتیں نال اوسی اوں کنوں
شرماؤسی +

باب - ۹

(۱) اتیں اوں اُنہیں کوں آکھیا میں تساکوں سچ
آکھداں جو بعضے انہیں وچوں جو اتھایئں کھڑے ہن
موت دا سواد نہ چکھسن جے توڑیں خدادی بادشاہی کوں
قدرت نال آوندا نہ ڈیکھن +

(۲) اتیں چھیں ڈیہاڑیں کنوں پچھیں یسوع پطرس
اتیں یعقوب اتیں یوحنا کوں نال گھدا اتیں اُنہیں کوں

ہک اُچے روہ تے اِنج گھن گیا اتیں اُنہیں دے اگوں اُوندی شکل وٹج گئی (۳) اتیں اُوندی پوشاک چمکنڑ لگی اتیں برف وانگوں بہوں چٹی تھی گئی جو کوئی چڑھویا دُنیا وِچ ایہو جہیں چٹی نہ کر سگدے (۴) اتیں اِلیاس موسیٰ دے نال اُنہیں کوں ڈکھائی ڈتی اتیں او یسوع دے نال گالھیں کریندے ہن (۵) اتیں پطرس یسوع کوں جواب ڈے کراہیں آکھیا جو اَے اُستاد اساڈا اِتھائیں رہنڑ چنگاں ہے سو اساں ترائے گریرے بنڑاؤں ہک تیڈے اتیں ہک موسیٰ دے اتیں ہک اِلیاس دے واسطے (۶) کیوں جو او نہ جانڑدا ہا جو چہ آکھدے ایں واسطے جو او ڈاڈھے ڈر گئے ہن (۷) اتیں ہک بدلی آئی جیں اُنہیں دے اُتیں چھاں کیتی اتیں بدلی کنوں اواز آئی جو اے میڈا پیارا پتر ہے اُوندی سُنڑو (۸) اتیں اچاچیت ایڈے اوڈے نگاہ کر کراہیں یسوع دے سوا ہئے کہیں کوں اپڑیں نال نہ ڈٹھونیں (۹) اتیں جیرھے ویلے روہ کنوں لہندے پئے ہن اوں اُنہیں کوں حکم ڈتا جو جیرھا کجھ اُنہیں ڈٹھا ہا جیتائیں آدمی دا پتر مُردیں وِچوں جی نہ

اُٹھے کہیں کوں نہ آکھن (۱۰) اتیں او ایں گالھ کوں آپت وچ رکھ کراہیں ہک ہئے کنوں پچھدے ہن جو مُردیں وچوں جی اُٹھنڑ دا چہ مطبل ہے ؟ (۱۱) اتیں اونکنوں پچھیونیں اتیں اکھیونیں جو کاتب کیوں اہدے ہن جو الیاس دا پہلوں آونڑ ضرور ہے (۱۲) اتیں اوں جواب ڈِتے کراہیں اُنہیں کوں آکھیا جو الیاس تاں پہلوں آندے اتیں سب کجھ بحال کریندے اتیں آدمی دے پتر دے حق وچ کیویں لکھیا ہے جو او بہوں ڈکھ سہسی اتیں بحتاں سمجھیا ویسی (۱۳) بھل میں تساکوں اہداں جو الیاس آچکا ہے اتیں اُنہیں جو چاہیا اوندے نال کیتا جیویں جو اوندے حق وچ لکھیا ہے ٭

(۱۴) اتیں شاگردیں دے کولھوں آ کراہیں اُنہیں دے ایڈوں اوڈوں وڈی بھیڑ اتیں کاتبیں کوں اُنہیں نال بحث کریندا ڈِٹھس (۱۵) اتیں تہیں ویلے ساری بھیڑ اونکوں ڈیکھ کراہیں ڈاڈھی حیران تھئی اتیں اوندے کولھوں ڈرک کراہیں اونکوں سلام کیتونیں

اسے ذات سوا دعا اتیں روزے دے کہیں بئی طرح نکل نہیں سگدی ٭
(۳۰) اتیں او اتھوں روانہ تھی کے جلیل وچ پھریا اتیں چاہیس جو کوئی نہ جانڑے (۳۱) کیونجو اوں اپڑیں شاگردیں کوں سکھالیا اتیں اُنہیں کوں آکھیس جو آدمی دا پتر لوکیں دیں ہتھیں وچ حوالے کیتا ویندے اتیں او اونکوں قتل کریسن اتیں او مر ترے ڈہاڑے جی اٹھسی (۳۲) بھل او ایں گالھ کوں نہ سمجھے اتیں اوں کنوں پچھنڑ کیتے ڈردے ٭
(۳۳) اتیں او کفرناحوم وچ آیا اتیں گھر وچ پونہچ کراہیں انہیں کنوں پچھیس جو تُساں راہ وچ کہیں بحث ہک بئے نال کریندے ہاوے (۳۴) پر او چپ رہے ایں واسطے جو راہ وچ ہک بئے نال بحث کریندے ہن) جو اساں وچوں وڈا کون ہے (۳۵) اتیں اوں بیہہ کراہیں بارھیں کوں سڈیا اتیں انہیں کوں آکھیس جیکڑاہاں کوئی چاہے جو پہلا تھیوے او سبھ ایں کنوں پچھلا اتیں سبھ ایں دا خادم تھیسی
(۳۶) اتیں ہک نکے بال کوں گھن کراہیں اونکوں اُنہیں دے

ادھ وچ کھڑا کیتُس اتیں اُونکوں ہاں نال لا کراہیں اُنہیں کوں اکھیُس (۳۷) جیرھا کوئی ایجھیں بالیں وچوں ہِک کوں میڈے ناں تے قبول کرے میکوں قبول کریندے اتیں جیرھا کوئی میکوں قبول کریندے نہ میکوں بھل اُونکوں جیں میکوں پٹھئے قبول کریندے ✦

(۳۸) اتیں یوحنا اُونکوں جواب ڈیکراہیں اکھیا اَئے اُستاد اساں ہِک کوں تیڈے ناں تے دیہیں کوں کڈھیندا ڈِٹھا اتیں او اساڈی پیروی نہیں کریندا اتیں اساں اُونکوں ہٹکیا کیوں جو او اساڈی پیروی نہیں کریندا (۳۹) اتیں یسوعؔ اکھیا اُونکوں نہ ہٹکو کیوں جو کوئی نہیں جو میڈے ناں تیں معجزہ کرے اتیں جلتی میکوں برا اکھ سگے (۴۰) کیوں جو او جو اساڈے اُبٹھ نہیں اساڈے پاسے ہے (۴۱) کیوں جو جیرھا کوئی میڈے ناں تین ہِک پیالہ پانڑیں دا تُساکوں اینوواسطے پلاوے جو تُساں مسیح دے ہو میں تُساکوں سچ اہداں جو او اپڑاں بدلا نہ وبخیسی (۴۲) اتیں جیرھا کوئی اِنہیں نکیں وچوں جو میڈے اُتیں ایمان انیندِن ہِک کوں ٹھڈا

کھاوے اوندے واسطے لے چنگاں ہا جو چکی دا پڑ
اوندی گچی وچ بدھا ائیں او سمندر وچ سٹیا ونجے ہا
(۴۳) ائیں جیکر تیڈا ہتھ تیکوں ٹھڈا کھاوے تاں اونکوں
کپ سٹ جو حیاتی وچ ٹنڈا ورنڑ تیڈے واسطے اوں
کنوں چنگیں جو ڈو ہتھ رکھدیں ہوئیں دوزخ وچ
ونجیں اوں بھا وچ جیرھی نہیں وسمدی (۴۴) جتھاں
اوہندا کیڑا نہیں مردا ائیں بھا نہیں وسمدی (۴۵)
ائیں جیکر تیڈا پیر تیکوں ٹھڈا کھاوے اونکوں کپ
سٹ کیونجو حیاتی وچ منڈا داخل تھیونڑ تیڈے واسطے
اونکوں چنگیں جو ڈو پیر رکھدیں ہوئیں دوزخ وچ سٹیا
ونجیں اوں بھا وچ جیرھی نہیں وسمدی (۴۶) جتھاں اوہندا
کیڑا نہیں مردا ائیں بھا نہیں وسمدی (۴۷) ائیں جیکر
تیڈی اکھ تیکوں ٹھڈا کھاوے اونکوں کڈھ سٹ کیونجو
خدا دی بادشاہی وچ کانڑاں ورنڑ تیڈے واسطے اونکنوں
چنگیں جو ڈو اکھیں رکھدیں ہوئیں دوزخ دی بھا وچ
سٹیا ونجیں (۴۸) جتھاں اوہیں دا کیڑا نہیں مردا ائیں
بھا نہیں وسمدی (۴۹) کیونجو ہر کوئی بھا نال سلونڑاں

کیتا ویسی اتیں ہر ہک قربانی لونڑ نال سلونڑیں کیتی ویسی (۵۰) لونڑ چنگیں شئے ہے بھل جیکڑاہں لونڑ بےمزہ تھی وںجے تاں اونکوں کیرھی شئے نال سوادی کریسو ؟ پس آپت وچ لونڑ رکھو اتیں ہک ڈوجھے نال ملے رہو ٭

باب - ۱۰

(۱) اتیں او اتھوں اٹھی کراہیں یردن دے پار یہودیہ دیں سرحدیں وچ آیا اتیں بھیڑاں اوندے کولھوں ول کٹھیاں تھیاں اتیں او اپڑیں دستور وانگوں ولا انہیں کوں سکھالنڑ لگا (۲) اتیں فریسیں اوندے کولھوں آ کراہیں اتیں اوندی ازمائش کر کراہیں اوں کنوں پچھیا جو چہ آدمی کوں روا ہے جو ذال کوں طلاق ڈیوے (۳) اوں انہیں کوں جواب ڈیکراہیں آکھیا موسیٰ تساکوں چہ حکم ڈتا (۴) انہیں آکھیا موسیٰ طلاقنامہ لکھنڑ اتیں چھوڑ ڈیونڑ دی اجازت ڈتی (۵) اتیں یسوع جواب ڈیکراہیں انہیں کوں آکھیا اوں تساڈے کرڑے دل دے سوب کنوں تساڈے واسطے اے حکم لکھیا (۶) بھل خلقت دے منڈھ کنوں خدا انہیں کوں نر اتیں

ماؤ دی بنڑایا (۷) ایں واسطے مرد اپڑیں پیو اتیں ماء کوں چھوڑ بسی اتیں اپڑیں ذال نال ملیا رہسی (۸) اتیں او ڈوہیں ہکو تن ہوسن سو او ول ڈو نہیں بھل ہک تن ہن (۹) پس جیکوں خدا گنڈھیا ہے آدمی انج نہ کرے (۱۰) اتیں گھر وچ اوندیں شاگردیں اوں کنوں ایں گالھ دی بابت ولا پچھیا (۱۱) اتیں اوں انہیں کوں آکھیا جیرھا کوئی اپڑیں ذال کوں چھوڑ ڈیوے اتیں بئی کوں پرنیجے تاں اوندے اپتھ زنا کریندے (۱۲) اتیں جیکر ذال اپڑیں پئے کوں چھوڑ ڈیوے اتیں ڈوجھے کوں پرنیجے زنا کریندی ہے ●

(۱۳) اتیں او نکے بالیں کوں اوندے کولھوں گھن آئے تانجو انہیں کوں ہتھ لاوے بھل اوندیں شاگردیں آنڑ والیں کوں ہٹکیا (۱۴) پر یسوع اے ڈیکھ کراہیں کاوڑ تھیا اتیں انہیں کوں آکھیس جو نکیں بالیں کوں میڈے کولھوں آونڑ ڈیو اتیں انہیں کوں نہ ہٹکو کیونجو خدا دی بادشاہی ایہو جھیں دی ہے (۱۵) میں تساکوں سچ اہداں جو جیرھا کوئی خدا دی بادشاہی کوں

بچے وانگوں قبول نہ کرے او اوندے وچ داخل نہ تھیسی (۱۶) اتیں انہیں کوں ہاں نال لاکے اتیں انہیں دیں اتیں ہتھ رکھ کے انہیں کوں برکت ڈتس (۱۷) اتیں جیڑھے ویلھے او باہر راہ وچ ویندا پیا ہا ہک بندہ دوڑدا ہویا اوں کنیں آیا اتیں اوندے اگوں گوڈے ٹیک کراہیں اوں کنوں پچھیس اَئے نیک اُستاد میں چہ کراں تاجو ہمیشہ دی حیاتی دا وارث تھیواں (۱۸) اتیں یسوع اونکوں آکھیا توں کیوں میکوں نیک اہدیں کوئی نیک نہیں بھل ہک یعنے خدا (۱۹) توں حکمیں کوں جانڑدیں زنا نہ کر خون نہ کر چوری نہ کر کوڑی اگاہی نہ ڈے فریب نہ ڈے اپڑیں ماں پیو دی عزت کر (۲۰) اوں جواب وچ اونکوں آکھیا اَئے اُستاد میں انہیں سبھڑائیں کوں اپڑیں جوانی کنوں منیا ہے (۲۱) تاں یسوع اوندے اتیں نگاہ کر کراہیں اونکوں پیار کیتا اتیں اونکوں آکھیس تیکوں ہک گھٹی ہے ونج اتیں جو کجھ تنڈا ہے ویچ سٹ اتیں غریبیں کوں ڈے اتیں توں اسمان تیں خزانہ لبھسیں اتیں ایڈے آ اتیں

صلیب چا کراہیں میڈے پچھوں تھی پو (٢٢) او ایں
گالھ کنوں مونجھا تھیا اتیں غم کھوندا جلیا گیا کیونجو وڈا
الدار ہا (٢٣) اتیں یسوع چودھار نظر کر کراہیں اپڑیں
شاگردیں کوں آکھیا انہیں کوں جیڑھے مال رکھدن خدا
دی بادشاہی وچ داخل تھیونڑ کہاں اوکھا ہے (٢٤) اتیں
شاگرد اونڈیں گالھیں کنوں حیران تھئے بھل یسوع
ولا جواب ڈے کراہیں اُنہیں کوں آکھیا اے بالو
اُنہیں کوں جو مال تیں بھروسہ رکھدن خدا دی بادشاہی
وچ داخل تھیونڑ کہاں اوکھا ہے (٢٥) اُٹھ دا سوئی
دے ڈک وچوں لنگھنڑ اوں کنوں سوکھے جو دولتوند خدا دی
بادشاہی وچ وڑے (٢٦) اتیں او بہوں حیران تھئے اتیں
آپت وچ آکھنڑ لگے وت کون چھٹکارا پا سگدے (٢٧)
اتیں یسوع اُنہیں دو نظر کر کراہیں آکھیا جو آدمی
کنوں آنڑ تھیونڑیں ہے بھل خدا کنوں نہیں کیونجو
خدا کنوں سب کجھ تھی سگدے (٢٨) تڈاں پطرس
اوں کوں آکھنڑ لگا ڈیکھ اساں سب کجھ چھوڑ ڈتے
اتیں تیڈے پچھوں تھی پئے ہیں (٢٩) یسوع جواب

ڈِے گراہیں آکھیا میں تساکوں سچ اہداں جو کوئی نہیں ہے جیں گھر یا بھِراویں یا بھینڑیں یا پیو یا ماء یا ذال یا بالیں یا ملخیں کوں میڈے اتیں انجیل دے واسطے چھوڑ ڈِتے (۳۰) بھَل ہُنڑ ایں ویلھے سَو گُنڑاں پیسی گھر اتیں بھرا اتیں بھینڑیں اتیں میریں اتیں بال اتیں ملخیں کشالیں نال اتیں اگلے جہان وچ ہمیشہ دی حیاتی (۳۱) پر بہوں جو پہلے ہن پچھلے تھیسن اتیں پچھلے پہلے تھیسن +

(۳۲) اتیں او یروسلم دو ویندیں ہوئیں راہ وچ ہن اتیں یسوع اُنہیں کنوں اگوں ویندا ہا انیں او حیران تھئے اتیں اُوندے پچھوں چلدیں ہوئیں ڈردے ہن اتیں ولا بارھیں کوں گھن کراہیں جو کجھ اُوندے اُتیں تھیونڑ والا ہا اُنہیں کوں آکھنڑ لگا (۳۳) جو ڈیکھو استاں یروسلم دو ویندے ہیں اتیں آدمی دا پتر سردار کوہنیں اُتیں کاتبیں دے حوالے کیتا ویسی اتیں او اُوندے مار گھتنڑ دا حکم ڈیسن اتیں اُونکوں اوپریں قوئیں دے حوالے کریسن (۳۴) او اُوندے نال مشکریاں

کریسین اتیں اونکوں چابک مریسن اتیں اوندے اتیں
تھکاں سٹیسن اتیں اوں کوں مار گھتیسن اتیں او ترئیجھے
ڈیہاڑے جی اٹھسی +

(۳۵) اتیں زبدی دے پتر یعقوب اتیں یوحنا
اوندے کولھوں آئے اتیں اکھیونیں اے اُستاد اساں
چاہندے ہیں جو جیڑھا کجھ اساں منگوں توں اساڈے
واسطے کریں (۳۶) اتیں اوں انہیں کوں آکھیا تساں چہ
چاہندے ہو جو میں تساڈے واسطے کراں ؟ (۳۷) انہیں
اونکوں آکھیا اساکوں بخش ڈے جو اساں تیڈے
جلال وچ ہک تیڈے سجیوں اتیں ڈوجھا تیڈے کھبیوں
بہوں (۳۸) بھل یسوع انہیں کوں آکھیا تساں نہ
جانڑدے جو چہ منگدے ہو چہ تساں او پیالہ جو میں
پینداں پی سگدو ؟ اتیں او بپتسمہ جو میں پینداں پا
سگدے ہو (۳۹) انہیں اونکوں آکھیا جو اساکوں مقدور
ہے یسوع انہیں کوں آکھیا او پیالہ جو میں پینداں
تساں تاں پیسو اتیں او بپتسمہ جو میں پینداں پیسو
(۴۰) بھل اپڑیں سجیوں اتیں کھبیوں بلھاونڑ میڈے

رہ نہیں بھل اُنہیں کوں جنہیں دے واسطے طیار
کیتا گیا ہے (۴۱) اتیں جیرھے ویلھے ڈہیں اے سُنڑیا
یعقوب اتیں یوحنا تیں کاوڑ بھیونڑ لگے (۴۲) پر یسوع
اُنہیں کوں کولھوں سڈیا اتیں اُنہیں کوں آکھیُس تساں
جانڑدے ہو جو او ہے جو اوپریں قومیں دے سردار
سمجھے ویندے ہن اُنہیں تیں سرداری کریندن اتیں
اُنہیں دے بزرگ اُنہیں تیں حکم کریندن (۴۳) بھل
تُساں وچ اینویں نہ تھیسی ہتھوں جیرھا تُساں وچ
وڈا بھیونڑ چاہے تُساڈا خادم ہوسی (۴۴) اتیں تُساڈے
وچوں جیرھا کوئی اول بھیونڑ چاہے او سبھنائیں دا غلام
تھیسی (۴۵) کیونجو آدمی دا پُتر وی اینواسطے نہیں آیا
جو خدمت گھنے ہتھوں خدمت کرے اتیں اپڑیں جان
بہوں گناہیں دے کیتے فدیہ وچ ڈیوے +

(۴۶) اتیں او یریحو وچ آئے اتیں جیرھے ویلھے
او اتیں اوندے شاگرد اتیں ہک وڈی بھیڑ یریحو کنوں
نکلدی پئی ہائی تلمی دا پتر برتلمی جو اندھا ہا راہ دے ہک
پاسے بیٹھا منگدا ہا (۴۷) اتیں اے سُنڑ کراہیں جو او

یسوع ناصری ہے فریاد کرنڑ اتیں آکھنڑ لگا جو اے داؤد دا پتر یسوع میڈے اتیں رحم کر (۴۸) اتیں بہوں کناہیں اونکوں گھرکی ڈیتی جو چپ کر بھل اوں بئی زیادہ فریاد کیتی جو اے داؤد دا پتر میڈے اتیں رحم کر (۴۹) اتیں یسوع کھڑ کراہیں آکھیا اونکوں سڈو اتیں انہیں انڈھے کوں اے آکھ کے سڈیا جو ترسلہ کر اٹھی او تیکوں سڈیندے (۵۰) اتیں او اپڑاں کپڑا سٹ کراہیں اٹھیا اتیں یسوع دے کولھوں آیا (۵۱) یسوع جواب ڈے کے آکھیا توں چہ چاہندیں جو تیڈے واسطے کراں؟ انڈھے اونکوں آکھیا ربونی اے جو دید ولا پاواں (۵۲) اتیں یسوع اونکوں آکھیا ونج تیڈے ایمان تیکوں بچائے اتیں تہیں ویلھے اوں دید ولا پاتی اتیں راہ وچ یسوع دے پچھوں تھی پیا ◆

باب — ۱۱

(۱) اتیں جیرھے ویلھے او یروسلم دے نیڑے کاؤں دے روہ دے کولھوں بیتفگاہ اتیں بیت عنیا دے پاسے آئے اوں اپڑیں شاگردیں وچوں ڈوں کوں پٹھیا (۲) اتیں

اُنہیں کوں آکھیس اپڑیں سامھڑیں دِی وستی وِچ وںجو
اتیں اُوندے وِچ وںجڑ سیتی ہِک کھوتا بدھا ہویا پیسو
جَیندے اُتیں کڈاہیں کوئی مسوار نہیں تھِیا اُونکوں کھول
کراہیں گھِن آوُ (۳) اتیں جیکر کوئی تُساکوں آکھے جو
اے چہ کریندے ہو آکھو جو خُداوند کوں اُوندی لوڑ ہے
اتیں او حلبتی اوں کوں اِتھائیں بیٹھ ڈیسی (۴) اتیں
او گئے اتیں اوں کھوتے کوں دروازے تے باہروں
ڈُورا ہے اُتیں بدھا پتونیں اتیں اونکوں کھلیونیں (۵)
اتیں کِنہائیں اُنہیں وِچوں جو اُتھائیں کھڑے ہِن اُنہیں
کوں آکھیا اے چہ کریندے ہو جو کھوتے کوں کھلیندے
ہو (۶) اتیں اُنہیں اُنہیں کوں آکھیا جیویں جو یسوع
حُکم ڈِتا اتیں اُنہیں اِنہیں کوں وںجڑ ڈِتا (۷) اتیں
او کھوتے کوں یسوع دے کولھوں گھِن آئے اتیں
اپڑیں کپڑے اُوندے اُتیں گھتیونیں اتیں او اُوندے
اُتیں مسوار تھِیا (۸) اتیں بہوں کِناہیں اپڑیں کپڑے راہ
وِچ وِچھائے اتیں بِنہیں درختیں دِیاں ٹِنگڑیاں کپ
کراہیں راہ وِچ وِچھایاں (۹) اتیں او جو اگوں پچھوں ٹُردے

ہن رڑ کراہیں اہدے ہن ہوشعنا مبارک او جو خداوند
دے ناں تے آندا پئے (۱۰) مبارک اساڈے پیو داؤد
دی بادشاہی جو خداوند دے ناں تیں آندی ہے اسمان
وچ ہوشعنا (۱۱) اتیں یسوع یروسلم وچ اتیں ہیکل وچ
داخل تھیا اتیں جڈاں سب کجھ چودھار ڈیکھ چکا جڈاں
شام تھئی او بارھیں نال باہر بیت عنیا دو گیا +

(۱۲) اتیں ڈوجھے ڈھاڑے جڈاں او بیت عنیا
کنوں باہر آئے اونکوں بھکھ لگی (۱۳) اتیں او پریں
کنوں ہک ہنجیر دا وڑا پتروں نال بھریا ڈیکھ کراہیں
گیا جو شائد اوندے وچوں کجھ لبھے اتیں اوندے
کولوں آ کراہیں پتریں دے سوا کجھ نہ لدھس کیونجو
ہنجیر دا موسم نہ ہا (۱۴) اتیں یسوع اونکوں جواب
ڈے کراہیں آکھیا جو ہمیشہ تائیں تیں کنوں کوئی ول
میوہ نہ کھاوے اتیں اوندیں شاگردیں سنڑیا (۱۵)
اتیں او یروسلم وچ آئے اتیں یسوع ہیکل وچ وڑکراہیں
انہیں کوں جو ہیکل وچ وچیندے اتیں مل گھندے
ہن کڈھنڑ لگا اتیں صرافیں دے تختے اتیں کبوتر

وچکنڑ والیں دیاں چوکیاں سٹ گھتیونس (۱۶) اتیں کہیں کوں ہیکل وچوں تھاں گھن وچکنڑ نہ ڈِتونس (۱۷) اتیں اُنہیں کوں اے آکھ کے سکھالئیس جو نہیں لکھیا ہے جو +

میڈا گھر سبھے ایں قوماں دیواسطے عبادت
دا گھر اکھویسی (یسعیاہ -۵۶- ۷) +

بل تُساں اُونکوں چوریں دی جُوہ بنڑائی ہے (۱۸) اتیں کاتبیں اتیں سردار کوہنیں اے سُنڑیا اتیں گول بھول کریندے ہن جو اونکوں کیویں مار گھتن کیونجو اُونکوں ڈردے ہن اینولسطے ساری بھیڑ اُوندی تعلیم کنوں حیران تھی گئی +

(۱۹) اتیں جیرھے ویلھے شام تھئی او شہر کنوں باہر گیا (۲۰) اتیں فجر کوں لنگھ کراہیں اوں ہنجیر دے ونڑ کوں پاڑ کنوں سکا ڈِٹھونیں (۲۱) اتیں پطرس یاد کرکے اُونکوں آکھیا اے ربی ڈیکھ ہنجیر دا ونڑ جیندے اُتیں توں لعنت کیتی ہائی سُک گیا ہے (۲۲) اتیں یسوع جواب ڈے کے اُنہیں کوں

آکھیا خدا تیں ایمان آنو (۲۳) کیونجو میں تساکوں سچ آکھداں جو جیرھا کوئی اِیں روہ کوں آکھے اُٹھی اتیں سمندر وِچ ڈھے پو اتیں اپڑیں دِل وچ شک نہ آنے بھَل یقین کرے جو جیرھا کجھ اہدے تھی پوسی تاں جو کجھ آکھے تھی پوسی (۲۴) اینواسطے میں تساکوں اہدا ہاں جو جیرھا کجھ تساں دعا وِچ منگدے ہو یقین آنو جو تساں پیندے ہو اتیں تساڈے واسطے تھیسی (۲۵) اتیں جیرھے ویلے تساں کھڑے تھیکر دعا منگدے ہو جیکڈاہاں کہیں دے اتیں گلہ رکھدے ہو معاف کرو تانجو تساڈا پیو وی جو اسمان تیں ہے تساڈے قصور تساکوں معاف کرے (۲۶) بھل جیکڈاہاں تساں معاف نہ کرو تاں تساڈا پیو وی جو اسمان تیں ہے تساڈے قصور معاف نہ کریسی ٭

(۲۷) اتیں او وَل یروسلم وِچ آئے اتیں جڈاں او ہیکل وِچ پھردا ہا سردار کوہن اتیں کاتب اتیں بزرگ اوں کنیں آئے (۲۸) اتیں اونکوں آکھیونیں توں کیرھے حکم نال اے کم کریندا ہیں اتیں کیں

میکوں اِنہیں کمیں کرݨ دا اختیار ڈِتے (۲۹) اَتیں یسوع جواب ڈِے کے اُنہیں کوں آکھیا میں وِی ہِک گالھ تُساں کنوں پُچھداں جواب ڈِیوُ اَتیں میں تُساکوں ڈسیساں جو کیرھے اختیار نال اِسے کریندا ہاں (۳۰) یُوحنّا دا بپتسمہ پِیہ اسمان کنوں ہا یا آدمی کنوں میکوں جواب ڈیُو (۳۱) اتیں اُنہیں آپت وِچ سوچکراہیں آکھیا جو جیکر اساں آکھوں اسمان کنوں تاں آکھسی وَل تُساں کیوں اُوندے اُتیں ایمان نہ آندا (۳۲) بھل جیکر اساں آکھوں آدمی کنوں لوکیں کنوں ڈردے ہِن کیوں جو سبھے یُوحنّا کوں سچا نبی جاݨدے ہِن (۳۳) اَتیں اُنہیں یسوع کوں جواب ڈے کراہیں آکھیا اساں نہ سے جاݨدے اَتیں یسوع جواب ڈیکراہیں اُنہیں کوں آکھیا میں وِی تُساکوں نہیں ڈسیندا جو کیرھے اختیار نال اِسے کم کریندا ہاں ٭

باب — ۱۲

(۱) اَتیں او اُنہیں کوں مثالیں وِچ آکھݨ لگا جو کہیں آدمی انگور دا باغ لایا اَتیں اُوندے چودھاروں لوڑھا ڈِتا اَتیں گھاݨیں دِی جا کھٹیس اَتیں ٹھل بݨائیس

اتیں اونکوں باغواناں دے سپرد کیتس اتیں پردیس ہوگیا
(۲) اتیں رت وچ اوس ہک بانہاں باغواناں دو پٹھیا
تانجو باغواناں کنوں انگور دے باغ دے پھل وچوں گھنے
(۳) بھل انہیں اونکوں پکڑ کراہیں ماریا اتیں خالی بٹھیونیں
(۴) اتیں اوس ولی ہک بیا بانہاں انہیں دو پٹھیا اتیں
انہیں اونکوں پتھر مار کراہیں اوندا سر پھٹ سٹیا اتیں بے
تعظیمہ کر کراہیں پٹھیونیں (۵) اتیں اوس ول ہک بے کوں
پٹھیا اتیں انہیں اونکوں مار گھتیا اتیں ہوں بہنیں کوں
پٹھیا کنہائیں کوں مار ڈتونیں اتیں کنہائیں کوں مار گھتیونیں
(۶) اخیر اوندا ہکو پیارا پتر ہا اوہ ہک اوس اونکوں وی
انہیں دو اے آکھ کراہیں پٹھیا جو او میڈے پتر
کوں تعظیم ڈیسن (۷) بھل انہیں باغواناں آپت وچ
آکھیا اے وارث ہے آؤ اونکوں مار گھتوں اتیں
ورثہ اساڈا تھیسی (۸) اتیں اوس کوں پکڑ کراہیں مار
گھتیونیں اتیں باغ دے باہر سٹ گھتیونیں (۹) پس
باغ دا مالک چہ کریسی او آوسی اتیں باغواناں کوں
ہلاک کریسی اتیں انگور دا باغ بہنیں کوں ڈیسی (۱۰) چا

تساں اے لکھیا نہیں پڑھیا جو -

او پتھر جیکوں درکھانڑیں رد کیتا اوہو

چینڈ دا سرا تھیا (۱۱) اے خداوند کنوں تھیا

اتیں اساڈیں نظریں وچ عجایب ہے

(زبور ۱۱۸ - ۲۲) -

(۱۲) اتیں اُنہیں اُونکوں پکڑنڑ دی نیت کیتی بھل لوکیں کنوں ڈرے کیونجو او سمجھ گئے جو اوں اے مثال اُنہیں دے حق وچ آکھی اتیں او اُونکوں چھوڑ کر ٹرے گئے ٭

(۱۳) اتیں اُنہیں کہناہیں فریسیں اتیں ہیرودیسیں کوں اوں کنیں مُنتا تانجو اُونکوں گالھیں وچ پھساون (۱۴) اتیں اُنہیں آ کراہیں اُونکوں آکھیا اَے اُستاد اساں جانڑدے ہیں جو توں سچا ہیں اتیں کہیں دی پرواہ نہیں رکھدا کیونجو توں آدمی دی پاس نہیں کریندا ہتھوں خدا دا راہ سچائی نال ڈسیندا ہیں چہ قیصر کوں محصول ڈیونڑ روا ہے یا نہ اساں ڈیئوں یا نہ ڈیئوں (۱۵) پر اوں اُنہیں دا مکر سمجھ

کراہیں اُنہیں کوں آکھیا تُساں میکوں کیوں ازمیندے
ہو ہِک دینار میڈے کولھوں گھن آؤ جو میں
ڈیکھاں (۱۶) اتیں او گھن آئے اتیں اوں اُنہیں کوں
آکھیا اے مورت اتیں لکھیا کیندا ہے ؟ (۱۷) اُنہیں
آکھیا قیصر دا اتیں یسوعؔ جواب ڈِتے کراہیں اُنہیں
کوں آکھیا جو قیصر دا ہے قیصر کوں اتیں جو خدا دا
ہے خدا کوں ڈیو اتیں او اوں کنوں حیران تھئے
(۱۸) اتیں صدوقی جو آکھدِن قیامت نہ تھیسی
اُوندے کولھوں آئے اتیں اے پچھ کراہیں آکھیونیں
جو (۱۹) اے اُستاد موسیٰ اساڈے واسطے لکھئے
جو جیکر کہیں دا بھرا مر ونجے اتیں اپڑیں ذال چھوڑ
ونجے اتیں اولاد نہ چھوڑے تاں اوندا بھرا اوندی
ذال کوں پرنیجے اتیں اپڑیں بھرا دےواسطے اولاد پیدا
کرے (۲۰) پس ست بھرا ہِن اتیں پہلا ذال پرنا
اتیں مر کراہیں اولاد نہ چھوڑی (۲۱) اتیں ڈوجھا اونکوں
پرنیا اتیں مر گیا اتیں اولاد نہ چھوڑی اتیں ایں طرح
تریجھا وی (۲۲) اتیں ستے اونکوں پرنئے اتیں اولاد

(۲۳) نہ چھوڑی سبھ ستاں ئیں گئیں پچھیں ذال وی مرگئی
پچھیں قیامت وچ جدوں او اُٹھسن او آہیں وچوں
کیندی ذال تھیسی؟ کیونجو ستے اونکوں پرنئے ہن
(۲۴) اتیں یسوع جواب ڈیکراہیں انہیں کوں آکھیا جو
تساں ایں سوب کنوں بھلدے نہ ہے جو نہ کتاباں
نہ خدادی قدرت جانڑدے ہو (۲۵) کیونجو جیداں مردیں
وچوں اُٹھسن نہ پرنیسن اتیں نہ پرنئے ویسن بلکہ
اسمان تیں فرشتیں وانگوں ہوسن (۲۶) اتیں مردیں دی
بابت جو جی اُٹھسن چہ تساں موسیٰ دی کتاب وچ
نئیں پڑھیا جو خدا بوٹے وچوں اونکوں کیوں آکھیا جو
میں ابرہام دا خدا اتیں اسحاق دا خدا اتیں یعقوب دا
خدا ہاں (۲۷) او مردیں دا خدا نہیں پر جیندیں دا
خدا ہے پس تساں وڈی غلطی کریندے ہو ٭
(۲۸) اتیں کاتبیں وچوں ہک کولھوں آیا اتیں انہیں
کوں سوال کریندے سنڑ کراہیں اتیں جانڑ کراہیں جو
اوں چنگیں طرح نال انہیں کوں جواب ڈیتا اوں کنوں
پچھیا جو سبھ ستاں ئیں وچوں پہلا حکم کیرھا ہے؟ (۲۹) یسوع

اُونکوں جواب ڈِتّا جو سبھڑائیں وِچوں پہلا حکم اے ہے
جو اَئے اسرائیل سُنْڑ خُداوند اساڈا خدا ہِک خداوند ہے (۳۰) اتّیں
توں خُداوند اپڑیں خُدا کوں اپڑیں سارے دِل نال اتّیں
اپڑیں سارِی جان نال اتّیں اپڑیں سارے عقل نال
اتّیں اپڑیں ساری قوّت نال پیار کر پہلا حُکم اے ہے
(۳۱) ڈُوجھا اُوں وانگوں ہے جو اپڑیں ہمسائے کوں ایہو
جہاں پیار کر جیویں آپ کوں اِہیں کنوں بیا وڈا حُکم
کوئی نہیں (۳۲) اتّیں کاتِب اُونکوں آکھیا چنگاں اَئے
اُستاد تَیں سچ آکھیا کیونجو خُدا ہِک ہے اتّیں اُوندے
سوا بیا کوئی نہیں (۳۳) اتّیں اُونکوں سارے دِل نال
اتّیں سارے عقل نال اتّیں سارِی جان نال اتّیں
سارِی قوت نال پیار کرنڑ اتّیں ہمسائے کوں ایہو جہاں
پیار کرنڑ جیویں آپ کوں سبھڑائیں سڑنڑ والیں
قُربانیں اتّیں کُسنڑ والیں قربانیں کنوں چنگاں ہے (۳۴)
اتّیں یسوع جیرھے ویلھے ڈِٹھا جو اُوں دنائی نال جواب
ڈِتے اُونکوں آکھیس جو توں خُداوِی بادشاہی کنوں پریاں
نہیں اتّیں ولا کہیں اُونکنوں سوال کرنڑ دی ہمت

نہ کیتی +

(۳۵) اتیں یسوع ہیکل وچ تعلیم ڈیندیں ہوئیں آکھن لگا جو کاتب کیوں اہرن جو مسیح داؤد دا پتر ہے (۳۶) کیونجو داؤد آپ پاک روح دے وسیلے نال اہرے جو +

خُداوند میڈے خُداوند کوں آکھیا توں
میڈے سجے پاسوں بہہ جیتاہیں میں
تیڈیں دشمنیں کوں تیڈیں پیروں دی چوکی
نہ کراں (زبور ۱۱۰-۱)

(۳۷) پس داؤد آپ اونکوں خُداوند سڈیندے ول او کتھوں اوندا پتر ہے؟ اتیں عام لوک خوشی نال اوندیاں سُنڑدے ہن +

(۳۸) اتیں اوں اپڑیں تعلیم وچ انہیں کوں آکھیا کاتبیں کنوں ہشیار رہو جو لمبیاں پشاکاں پاتی پھرنڑ اتیں بزاریں وچ سلامیں کوں (۳۹) اتیں عبادتخانیں وچ پہلے درجہ والیاں کرسیاں اتیں مہانیں وچ اُچیاں جاہیں چاہندین (۴۰) جو رنڈیں دے گھر نگلیندے اتیں مکر نال لمبیاں نمازاں پڑھدن او بہوں سزا لہسن +

(۴۱) اتیں یسوع خزانے دے ساہمڑیں بیہہ کراہیں ڈیہدا ہا جو بھیڑ کیویں خزانے وچ پیسے گھتیندی ہے اتیں بہوں دولتونڈیں بہوں کجھ گھتیا (۴۲) اتیں ہک غریب رنڈڑ آ کراہیں ڈو کسیرے یعنے ہک ادھیلا گھتیا (۴۳) اتیں اوں اپڑیں شاگردیں کوں کولوں سڈ کراہیں انہیں کوں آکھیا میں تساکوں سچ اہداں جو ایں غریب رنڈڑ انہیں سبھڑائیں کنوں جنہیں خزانے وچ گھتے بہوں گھتیا (۴۴) کیونجو سبھڑائیں اپڑیں دولتونڈی کنوں سٹیا پر اوں اپڑیں غریبی کنوں جو کجھ اوندا ہا اپڑاں سارا گزارا سٹیا ٭

باب - ۱۳

(۱) اتیں جیرھے ویلھے او ہیکل کنوں باہر ویندا ہا اوندیں شاگردیں وچوں ہک اونکوں آکھیا اے استاد ڈیکھ کیہیں پتھر اتیں کیہیاں عمارتاں ہن (۲) اتیں یسوع جواب ڈیکراہیں اونکوں آکھیا توں انہیں وڈیں عمارتیں کوں ڈیہدا ہیں ؟ ایتھاں پتھر اتیں پتھر نہ چھٹسی جو ڈھایا نہ ویسی (۳) اتیں جڈاں اوکاڈ دے روہ تیں

ہیکل دے سامھڑیں بیٹھا ہا پطرس تیں یعقوب تیں یوحنا اتیں اندریاس اوں کنوں نویکلاں وچ پچھیا (۴) اساکوں ڈسا جو اے گالہاں کڈن تھیسن اتیں اوں ویلھے دا جڈاں اے سبھو پورا تھیسی چہ پتہ ہے (۵) اتیں یسوع انہیں کوں جواب ڈیکراہیں آکھن لگا خبردار تھیوو جو تساکوں کوئی گمراہ نہ کرے (۶) کیونجو بہوں میڈا ناں گھن کے اوسن اتیں آکھسن جو میں ہاں (یعنی مسیح ہاں) اتیں بہوں کنہائیں کوں گمراہ کریسن (۷) اتیں جیڑھے ویلھے تساں لڑایاں اتیں لڑائیں دی افواہ سنڑسو نہ اودرو کیونجو انہیں گالہیں دا تھیونڑ ضرور ہے پر اخیر اجنڑ نہیں (۸) کیونجو قوم قوم اتیں اتیں بادشاہی بادشاہی اتیں چڑھسی اتیں کنہائیں جائیں بھوئیں انب اوسن اتیں کال اتیں فساد پوسن اے پیڑاں دا شروع ہے (۹) پر تساں اپڑیں کیتے خبردار رہو کیونجو او تساکوں مجلسیں دے حوالے کریسن اتیں تساں عبادتخانیں وچ بیت کھاسو اتیں حاکمیں اتیں بادشاہیں دے اگوں میڈے واسطے حاضر کیتے ویسو

تانجو اُنہیں دے اُتے آگاہی تھیوے (۱۰) اتیں ضرور ہے جو پہلے سبھڑائیں قومیں پچ انجیل دا ہوکا ڈِتا وبجے (۱۱) بھل جڈاں تُساکوں نے کراہیں حوالہ کریسِن اگیں فکر نہ کرو جو تُساں چہ آکھسو اتیں نہ سوچو بھل جو کجھ اوہیں گھڑی تُساکوں ڈِتیا وبجے اوہو اکھاۓ کیونجو آکھنڑ والے تُساں نِہے بھل پاک رُوح ہے (۱۲) اتیں بھرا بھرا اتیں پیو پُتر کوں کُسنٹر دیواسطے حوالے کریسی اتیں بال پیو ماء دے سامھڑیں کھڑے تھیسِن اتیں اُنہیں کوں مروا سٹیسِن (۱۳) اتیں میڈے ناں دے سوبّوں سبھے تُساڈے نال دشمنی رکھیسِن بھل اوجو آخر تائیں صبر کریسی اوہو چھُٹکارا پیسی ❖

(۱۴) پر جڈنڑ تُساں ویران کرنڑ والی مکروہ شئے جیندا دانیل نبی ذِکر کیتے اوں جاء کھڑا ڈیکھسو جتھاں نہ چاہیے پڑھنڑ والا سمجھ گھنے تڈاں جو یہودیہ پچ ہوون روہیں دو دُرک ونجن (۱۵) اتیں جو کوٹھے اتیں ہووے تلے نہ لہے اتیں گھر وچوں کجھ کڈھنڑ دے واسطے اندر نہ ونجے (۱۶) اتیں جیرھا کوئی رڑھ وچ ہووے اپڑاں کپڑا چاونڑ

دیواسطے پچھوں تے نہ وتے (۱۷) پر اُنہیں دیواسطے
ارمان جو اُنہیں ڈہاڑیں وچ کھیر پلاونڑ والیاں تے پیٹ
نال ہوسن (۱۸) اتیں دعا منگو جو تُساڈا دُرکنڑ سیالے
وچ نہ تھیوے (۱۹) کیونجو انہیں ڈہاڑیں ایہو جہاں
ڈکھ ہوسی جو خلقت دے شروع کنوں جو خدا پیدا
کیتا ہے ہنڑ تائیں نہیں تھیا اتیں نہ تھیسی (۲۰) اتیں
جیکر خداوند انہیں ڈہاڑیں کوں نہ گھٹائے ہا یک تن
وی نہ بچے ہا بھل چنڑئیں ہوئیں دے سوبتوں جنہیں
کوں اوں چنڑے انہیں ڈہاڑیں کوں گھٹائے (۲۱) تڈاں
جیکر کوئی تُساکوں آکھے جو ڈیکھ مسیح ایتھاں یا ڈیکھو اُتھاں
ہے نہ منو (۲۲) کیونجو کوڑے مسیح اتیں کوڑے نبی
اُٹھسن اتیں نشانیاں تیں کرماتاں ڈکھیسن تانجو جیکر
تھی سگدا چنڑئیں ہوئیں کوں وی گمراہ کرن (۲۳) بھل
تُساں خبردار رہو ڈیکھو میں تُساکوں سب کجھ پہلوں آکھ
چُکاں (۲۴) بھل انہیں ڈہاڑیں وچ اوں مصیبت
کنوں پچھیں سجھ اندھارا تھی ویسی اتیں چندر اپڑاں
سوجھلا نہ ڈیسی (۲۵) اتیں تارے اسمان کنوں ڈھسن

اتّیں قوتاں جو اسمان وِچ ہن لُڈایاں ویسن (۲۶) اتّیں
اوں ویلھے آدمی دے پُتر کوں بدلیں وِچ وڈّی قدرت
اتّیں جلال نال آندا ڈیکھسن (۲۷) اتّیں تداں او اپڑیں
فرشتیں کوں پٹھیسی اتّیں اپڑیں چُنڑیں ہوئیں کوں چَواہیں
وائیں کنڑوں زمین دی حد کنڑوں اسمان دی حد تونڑیں
کٹھا کریسی +

(۲۸) بھل ہنجیر دے درخت کنڑوں مثال سکھو جیڑھے
ویلھے اوندی ٹہنگ کُولی ہوندی اتّیں پتر کڈھیندی ہے
جانڑدے ہو جو ہنالا کولھوں ہے (۲۹) اہیں طرح
تُساں وی جیڑھے ویلھے ڈیہدے ہو جو اے گالھیں
تھیندیاں دیندیاں ہن جانڑ گھنو جو او کولھوں دروازے
تیں ہے (۳۰) میں تُساکوں سچ اہداں جو اے قوم
گزر نہ ویسی جے تونڑیں جو اے سبھے گالھیں تھی نہ
گھن (۳۱) اسمان اتّیں زمیں ٹل ویسن بھل میڈیاں
گالھیں نہ ٹلسن +

(۳۲) پر اوں ڈیہاڑے اتّیں گھڑی دی بابت کوئی
نہیں جانڑدا نہ فرشتے جو اسمان تیں ہن نہ پُتر بھل پیو +

(۳۳) خبردار تھیوو جاگدے رہو اتیں دعا منگو کیوں جو تساں نوں ہے جانڑدے جو ویلھا کڈاں ہے (۳۴) جیویں ہک آدمی پردیس ویندیں اپڑاں گھر چھوڑ کراہیں اتیں اپڑیں بانہیں کوں اختیار اتیں ہر ہک کوں اوندا کم ڈے کراہیں دروان کوں حکم کیتس جو جاگدا رہے (۳۵) پس جاگدے رہو کیوں جو نوں ہے جانڑدے جو گھر دا سائیں کڈنڑ آنغا ہے چہ شام کوں یا ادھ رات کوں یا ککڑ بانگ ویلھے یا فجر کوں (۳۶) متاں او اچانچیت آ کراہیں تساکوں ستا پاوے (۳۷) اتیں جو میں تساکوں اہداں سبھنڑیں کوں اہداں جاگدے رہو ٭

باب - ۱۴

(۱) اتیں ڈو ڈہاڑیں کنوں پچھیں عید فسح تیں پتیری روٹی دی عید ہائی اتیں سردار کوہن اتیں کاتب بتیریں کریندے ہن جو کیویں اونکوں مکر نال پکڑ کراہیں مار گھتن (۲) بل آہدیں اکھیا عید کوں نہ متاں لوکیں وچ ہلا تھیوے (۳) اتیں جدنڑ او بیت عنیا وچ شمعون کوڑھے دے گھر کھادنڑ بیٹھا ہا ہک ترمیت چھر بلیٹے دا مہانگا عطر

سنگ مرمر دے عطردان وچ گھن آئی اتیں ڈبلی کوں بھن کراہیں عطر اوندے سر تیں پٹیس (۴) تڈاں کئی آپت وچ کاوڑ تھی کراہیں آکھن لگے جو کیرھے واسطے عطر دی اے فضول خرچی تھئی (۵) کیوں جو تھی سگدا ہا جو اے عطر ترائے سو دینار کنوں ودھ وکے ہا اتیں غریبیں کوں ڈیتے ہا اتیں او اونکوں ملامت کرن لگے (۶) بھل یسوع آکھیا اونکوں چھوڑ ڈیو کیوں اونکوں ڈکھ ڈیندے ہو اوں میڈے نال چنگاں کم کیتے (۷) کیوں جو غریب ہمیشہ تساڈے نال ہن اتیں جڈاں چاہو انہیں نال چنگائی کر سگدے ہو بھل میں ہمیشہ تساں کنے نہیں (۸) جو کجھ او کر سگی ہے سو کر چکی ہے اوں اگاہوں میڈے پنڈے کوں کفن دفن دیواسطے خوشبو لائی (۹) میں تساکوں سچ اہداں جو ساری دنیا وچ جتھاں کتھاں ایں انجیل دا ہوکا ڈتا ویسی اے کم وی جو اوں کیتے اونڈی یادگاری دے واسطے آکھیا ویسی (۱۰) اتیں بارھیں وچوں ہک یہودی اسکریوطی سردار کوہنیں دے کولھوں گیا تانجو اونکوں انہیں دے حوالے کرے (۱۱) اتیں او اے سنڑ کراہیں

خوش تھئے اتیں اُونکوں روپئے ڈیوݨ دا اقرار کیتونیں اتیں اوں تتبیر کیتی جو کیویں وجھ پا کراہیں اوں کوں حوالے کرے ٭

(۱۲) اتیں عید پتیری دے پہلے ڈیہاڑے جڈاں فسح کوہیندے ہن اوندیں شاگردیں اُونکوں آکھیا توں کتھاں چاہندیں جو اساں ونجکراہیں تیار کروں ؟ تانجو توں فسح کھاویں (۱۳) اتیں اوں اپڑیں شاگردیں وچوں ڈُوں کوں پٹھیا اتیں اُنہیں کوں آکھیس شہر وچ ونجو اتیں اُتھاہیں ہک جݨاں پاݨیں دا گھڑا چاتی ہوئی تساکوں ملسی اوندے پچھوں ٹُری پولے (۱۴) اتیں جیڈے کیڈے ونج وڑے گھر دے سائیں کوں آکھو اُستاد فرمیندے جو مہمان خانہ جتھاں میں اپڑیں شاگردیں نال فسح کھاواں کتھاں ہے (۱۵) اتیں او تساکوں ہک وڈی ماڑہی فرش وچھیا اتیں سنگاریا ہویا ڈکھیسی اُتھائیں اساڈے واسطے طیار کرو (۱۶) اتیں اوندے شاگرد ٹُرگئے اتیں شہر وچ آئے اتیں جیویں اُنہیں کوں آکھیس اُونویں پتونیں اتیں فسح طیار کیتونیں ٭

(۱۷) اتیں جیرھے ویلھے تاںشام تھئی او بارھیں دے نال آیا (۱۸) اتیں جڈاں بیٹھے اتیں کھاندے پئے ہن یسوع آکھیا میں تساکوں سچ اہداں جو ہک تساڈے وچوں جو میڈے نال کھاندے میکوں حوالے کریسی (۱۹) تڈاں او تو مجھے بھیونڑ لگے اتیں ہک ہک کر کراہیں اونکوں آکھنڑ لگے چہ میں ہاں؟ اتیں بئے آکھیا چہ میں ہاں؟ (۲۰) اوں جواب ڈیکراہیں انہیں کوں آکھیا بارھیں وچوں ہک ہے جو میڈے نال طباخ وچ ہتھ گھتیندے (۲۱) آدمی دا پتر تاں ویندے جیویں اوندے حق وچ لکھے بعل اوں آدمی تیں ارمان ہے جیندے وسیلے آدمی دا پتر حوالے کیتا ویندے جیکڈاہاں او بندہ نہ جمدا تاں اوندے واسطے چنگاں ہنوے ہا *

(۲۲) اتیں جیرھے ویلھے کھاندے پئے ہن یسوع روٹی گھن کراہیں اتیں برکت ڈے کراہیں بھنیں اتیں انہیں کوں ڈتی اتیں آکھیس گھنو کھاؤ اے میڈا بدن ہے (۲۳) اتیں پیالہ گھن کراہیں اتیں شکر کر کراہیں انہیں کوں ڈتس اتیں سبھراہیں اونکوں پیتا (۲۴) اتیں

اوں اُنہیں کوں آکھیا اے نویں عہد دِی میڈی رت ہے جو بہوں کنہائیں دیواسطے وہائی ویندِی ہے (۲۵) میں تساکوں سچ اہداں جو میں انگور دِی رس کنوں ولا نہ پیساں اوں ڈینہارے تائیں جو خُدادِی بادشاہی وِچ اُونکوں نواں نہ پیواں +

(۲۶) اتیں ہک مگاوتڑ گگاں کراہیں باہر کاوٗ دے روہ تیں گئے (۲۷) اتیں یسوع اُنہیں کوں آکھیا تساں سبھے اِہیں رات میڈے سوبوں ٹھڈا کھاسو کیونجو لکھیا ہے جو +

میں آجڑی کوں مریساں اتیں بھیڈاں
کھنڈ پنڈ ویسن، (ذکریاہ - ۱۳ - ۷) -

(۲۸) پر میں اپڑیں جی اُٹھنڑ کنوں پچھیں تساں کنوں اگیں جلیل دو ویساں (۲۹) پر پطرس اُونکوں آکھیا توڑے سبھے ٹھڈا کھاوِن بھل میں نہ کھوساں (۳۰) اتیں یسوع اُونکوں آکھیا میں تیکوں سچ اہداں جو اج اِہیں رات ککڑ دے ڈوں واری بانگ ڈیونڑ کنوں پہلوں توں ترائے وارِی میڈا انکار کریسیں (۳۱) بھل اوں

با جو جیکوں میں چماں اوہو ہے اونکوں پکڑ کراہیں دھیان نال گھن ونجو (۴۵) اتیں آکے تہیں ویلھے اونڈے کولھوں گیا اتیں آکھیس اُئے میڈا سائیں اُئے میڈا سائیں اتیں اونکوں چُمیس (۴۶) اتیں اُنہیں اونڈے اُتیں ہتھ گھتے اتیں اونکوں پکڑ گھدا ✦

(۴۷) بھل ہک اُنہیں وچوں جو اُتھائیں کھڑے ہن تلوار چھک کراہیں سردار کوہن دے بانھیں کوں ماری اتیں اونڈا کن اڈا گھدس (۴۸) اتیں یسوع اُنہیں کوں جواب ڈیکراہیں آکھیا جو تساں تلواریں اتیں سوٹے گھن کراہیں میکوں چور وانگوں پکڑن دیواسطے نکھتے ہو (۴۹) میں ہر ڈیہاڑے تساڈے کولھوں ہیکل وچ تعلیم ڈیندا ہم اتیں تساں میکوں نہیں پکڑیا بھل نوشتہ پورا تھی ونجے (۵۰) تداں سبھے اونکوں چھوڑ کراہیں نس گئے (۵۱) اتیں ہک جوان ململ دی چادر اپڑیں ننگے تن تے پا کراہیں اونڈے پچھوں تھی پیا اتیں جوانیں اونکوں پکڑ گھدا (۵۲) بھل او ململ دی چادر چھوڑ کراہیں اُنہیں کنوں ننگا نس گیا ✦

(۵۳) اتیں او یسوع کوں سردار کوہن دے کولھ گھن گئے اتیں اوندے کولھوں سبھے سردار کوہن اتیں کاتب اتیں بزرگ کٹھے تھئے (۵۴) اتیں پطرس پریں کنوں اوندے پچھوں سردار کوہن دے دیوانخانے دے اندر تاہیں ٹریا گیا اتیں بیلیئں دے نال بہہ کراہیں بھا سکیندا ہا (۵۵) تداں سردار کوہن اتیں ساری وڈی مجلس یسوع تیں اگاہی گولنڑ لگی جو اوں کوں مار گھتوں بھل نہ پتونیں (۵۶) کیوںجو بہوں کنہائیں اوندے اتیں کوڑی گواہی ڈتی پر انہیں دیاں گواہیاں ہکو جہیاں نہ ہن (۵۷) اتیں کنہائیں اٹھی کراہیں اوندے اتیں کوڑی اگاہی ڈتی اتیں آکھیا جو (۵۸) اساں اونکوں اے اہدیں سنڑے جو میں ایں ہیکل کوں جو ہتھ نال بنڑیں ہے ڈھا ڈیساں اتیں تریں ڈیہاڑیں وچ ڈوجھی کوں جو ہتھ نال نہیں بنڑیں بنڑیساں (۵۹) تاں دی انہیں دی اگاہی ہکو جہیں نہ تھئی (۶۰) تداں سردار کوہن ادھ وچ کھڑے تھیکراہیں یسوع کنوں پچھیا اتیں آکھئیں جہ توں کجھ جواب نہیں ڈیندا اتیں تیڈے

اتّیں کاتبیں اتّیں ساری وڈی مجلس نال صلاح کیتی اتّیں یسوع کوں بدھ کراہیں گھن گئے اتّیں پلاطوس دے حوالے کیتونیں (۲) اتّیں پلاطوس اونکنوں پچھیا چہ توں یہودیں دا بادشاہ ہیں ؟ اتّیں اوں جواب ڈیکراہیں اونکوں آکھیا توں سچ آکھدیں (۳) اتّیں سردار کوہن اوندے اتّیں بہوں نالشاں کیتیاں بھل اوں کجھ جواب نہ ڈِتّا (۴) اتّیں پلاطوس اونکنوں ولا پچھیا اتّیں آکھیا چہ توں کجھ جواب نہیں ڈیندا ڈیکھ او تیڈے اتّیں کتی آگاہیاں ڈیندِن (۵) تاں وی یسوع کجھ جواب نہ ڈِتّا اے تونڑیں جو پلاطوس حیران تھیا (۶) اتّیں او عید تیں ہک قیدی جیکوں او چاہندے ہن اُنہیں دے کیتے چھوڑ ڈیندا ہا (۷) اتّیں ہک براباس ناں اُنہیں فسادیں نال جنہیں فساد وِچ خون کیتا ہا قید ہا (۸) اتّیں بھیڑ رڑ کراہیں اونکوں عرض کرنڑ لگی جو اپڑیں دستور وانگوں اُنہیں دیواسطے کرے (۹) پلاطوس اُنہیں کوں جواب ڈِتّا اتّیں آکھیا چہ تُساں چاہندے ہو جو تُساڈے کیتے یہودیں

دے بادشاہ کوں چھوڑ ڈیواں (۱۰) کیونکو جانڑ گیا جو سردار کوہنیں ساڑ کنوں اونکوں حوالے کیتا ہے (۱۱) پر سردار کوہنین لوکیں کوں اُبھاریا جو او تاں براباس کوں اُنہیں دیواسطے چھوڑ ڈیوے (۱۲) اتیں پلاطوس جواب ڈیکراہیں ولا اُنہیں کوں آکھیا جو چاہندے ہو جو میں اوندے نال کراں جیکوں تُساں یہودیں دا بادشاہ سڈیندے ہو (۱۳) او ولا رڑے جو اوں کوں صلیب ڈے (۱۴) پلاطوس اُنہیں کوں آکھیا کیوں اوں کہیں بُرائی کیتی ہے پر او بیا وی رڑے جو اونکوں صلیب ڈے (۱۵) پر پلاطوس اے چاہ کراہیں جو لوکیں کوں راضی کرے اُنہیں دیواسطے براباس کوں چھوڑ ڈتا اتیں یسوع کوں چابک مار کراہیں حوالے کیتس جو صلیب ڈتا ونجے ÷

(۱۶) اتیں سپاہی اونکوں دیوانخانے وچ جو حاکم دا محل ہے گھن گئے اتیں سارے دفعے کوں کٹھا کیتونیں (۱۷) اتیں اُنہیں اوں کوں اودے کپڑے پوا کراہیں کنڈیں دا تاج گندھ کراہیں اوندے

سر تیں رکھیا (۱۸) اتیں اونکوں سلام کرݨ لگے جو اے یہودیں دا بادشاہ سلام (۱۹) اتیں او اوندے سر تیں نڑیاں مریندے اتیں اوندے اتیں تھکاں سٹیندے اتیں گوڈے ٹیک کراہیں اونکوں سجدہ کریندے ہن (۲۰) اتیں جیڑھے ویلے اوندے نال مشکریاں کر چکے اودے کپڑے اونکنوں لھوئیں اتیں اوندے کپڑے اونکوں پوائیں اتیں اونکوں صلیب ڈیوݨ دے کیتے گھن چلے (۲۱) اتیں انہیں ہک شخص شمعون قرینی کوں جو دیہہ کنوں آ کراہیں لنگھدا ہا جو سکندر اتیں روفس دا پیو ہا اوندی صلیب چاوݨ کیتے وگار پکڑیا +

(۲۲) اتیں او اونکوں مقام گلگتہ تیں جیندا ترجمہ کھوپری دی جاء ہے گھن گئے - (۲۳) اتیں مر رلیا ہویا شراب اونکوں پیوݨ کیتے ڈیتونیں پر اوں نہ گھدا (۲۴) اتیں انہیں اونکوں صلیب ڈتی اتیں اوندے کپڑے ونڈے اتیں انہیں دے اتیں پچھے سٹیونیں جو ہر کوئی چہ چہ گھنے (۲۵) اتیں تریجھا گھنٹہ ہا اتیں انہیں اوں کوں صلیب ڈتی (۲۶) اتیں اوندا

(٢٧) اتیں او یہودیں دا بادشاہ جو لکھیا گیا اُتیں ناؤں تقصیر
اتیں اوندے نال ڈُو چوریں کوں وی صلیب ڈِتونیں
ہِک سِجّھوں ڈُوجھا کھبّیوں (٢٨) اتیں او لکھیا پورا تھیا
جو اہدے او بدکاریں وچ گنڑیا گیا (٢٩) اتیں او
جو لنگھدے ہِن کُفر بکدے اتیں سر لوڈ کراہیں اے
اہدے ہِن آہا توں جو ہیکل کوں برباد کریندیں اتیں
ترییں ڈہاڑیں وچ اونکوں بنڑیندیں (٣٠) آپ کوں بچا
اتیں صلیب کنوں لیہہ آ (٣١) اینویں سردار کوہنیں
وی آپت وچ کاتبیں دے نال مشکریاں کرکے آکھیا
اوں ہِنیں کوں بچائے آپ کوں بچا نہیں سگدا
(٣٢) بنی اسرائیل دا بادشاہ مسیح ہُنڑ صلیب کنوں لیہہ
آوے تانجو اساں ڈیکھوں اتیں ایمان آنوں اتیں اُنہیں
وی جیرھے اوندے نال صلیب ڈِتے گئے ہِن اونکوں
ملامت کیتی (٣٣) اتیں جیرھے ویلھے چھیواں گھنٹہ تھیا
سارے ملک تیں ناؤیں گھنٹے توڑیں اندھارا تھی گیا
(٣٤) اتیں ناؤیں گھنٹے یسوع وڈی اواز نال رڑ کراہیں
آکھیا ایلی ایلی لما سبقتنی جینڈا ترجمہ اے ہے اے

میڈے خدا اے میڈے خدا تیں کیوں میکوں چھوڑیا
(۳۵) اتیں بعضیں اونہیں وچوں جو اتھائیں کھڑے ہن
اے سنڑ کراہیں آکھیا ڈیکھو او الیاس کوں سڈیندا
ہے (۳۶) اتیں ہک دوڑ کراہیں اسفنج سرکے نال پسایا
اتیں نڑی تیں رکھ کراہیں اونکوں پلوایا اتیں آکھیس
کھڑ اساں ڈیکھوں جو الیاس اونکوں لہاونڑ اوندے +
(۳۷) اتیں یسوع وڈی اواز نال رڑ کراہیں دم ڈتا
(۳۸) اتیں ہیکل دا پردہ اتیں کنوں تلے تائیں پڑ تج
گیا (۳۹) اتیں جڈاں صوبہ دار جو اوندے ساھمڑیں کھڑا
ہا اونکوں ایئویں رڑدیں اتیں دم ڈیندیں ڈٹھا اوں آکھیا
جو سہی سچ اے آدمی خدا دا پتر ہا (۴۰) اتیں کئی
ترمیتیں وی پریں کنوں ڈیہدیاں پیاں ہن جنہیں
وچ مریم مگدلینی اتیں مریم چھوٹے یعقوب اتیں یوسس
دی ماء اتیں سلومی ہن (۴۱) جو جڈاں او جلیل وچ
ہا اوندے پچھوں ٹریاں اتیں اوندی خدمت کیتی ہانیں
اتیں بیاں ترمیتیں جو اوندے نال یروشلم وچ آیاں ہن +
(۴۲) اتیں جڈاں شام تھئی ایئواسطے جو طیاری دا

ڈیہاڑا ہا جو سبت کنوں پہلے تھیندے (۴۳) ارمیتا دا یوسف جو مجلس وچ نامور ہو آپ دی خدا دی بادشاہی دا منتظر ہا آیا اتیں بہادری کر کراہیں پلاطوس دو گیا اتیں یسوع دی میت منگیس (۴۴) اتیں پلاطوس حیران تھیا جو او مرچکے اتیں صوبہ دار کوں سڈوا کراہیں پچھیس چہ او کڈوکنڑاں مرگئے (۴۵) اتیں جڈاں صوبہ دار کنوں پک کیتس تاں میت یوسف کوں بخش ڈتس (۴۶) اتیں اوں ململ ل گھدی اتیں اونکوں لہا کراہیں ململ وچ ولھیٹیس اتیں قبر وچ جو لدہ پٹ وچ کھٹی ہائی رکھ کراہیں قبر دے دروازے تیں ہک پتھر ریڑھ ڈتس (۴۷) اتیں مریم مگدلینی اتیں یوسف دی ماء مریم ڈیہدیاں پیاں ہن جتھاں او رکھیا گیا ❖

باب-۱۶

(۱) اتیں جڈاں سبت دا ڈیہاڑا گذر گیا مریم مگدلینی اتیں یعقوب دی ماء مریم اتیں سلومی خوشبویاں مُل گھدیاں تانجو آ کراہیں اونکوں ملن (۲) اتیں ہفتے دے پہلے ڈیہاڑے بہوں سویلے سجھ ابھردیں قبر

تیں آیاں (۳) اتیں آپت وچ آکھن لگیاں جو کون
اساڈے واسطے پتھر کوں قبر دے دروازے کنوں
رڑھیسی (۴) اتیں اُنہیں نگاہ کر کراہیں ڈِٹھا جو
پتھر رِڑھیا پیئے کیونکو بہوں وڈا ہا (۵) اتیں قبر وچ
ونجکراہیں ہک جوان کوں چِٹے کپڑے پاتی سجے پاسوں
بیٹھا ڈِٹھونیں اتیں حیران تھیاں (۶) اتیں اوں اُنہیں
کوں آکھیا حیران نہ تھیوو تُساں یسوع ناصری کوں جو
صلیب ڈِتا گیا گولیندیاں ہو؟ او جی اُٹھیا اِتھاں
نہیں ہے ڈیکھو اے جاء جِتھاں اُونکوں رکھیا ہانیں (۷)
بھل ونجو اتیں اوندیں شاگردیں اتیں پطرس کوں آکھو
جو او تُساں کنوں اگیں جلیل دو ویندے اُتھائیں
اُونکوں ڈیکھسو جیویں جو اوں تُساکوں آکھیا (۸) اتیں او
جلتی قبر کنوں نکل کراہیں دُرکیاں کیونکو کمپیاں اتیں
حیران تھیاں اتیں اُنہیں کہیں کوں کجھ نہ آکھیا
کیونکو ڈردیاں ہن +

(۹) اتیں ہفتے دے پہلے ڈِہاڑے او سویلے
اُٹھی کراہیں پہلے مریم مگدلینی کوں جیندے وچوں اوں

ست دیہہ کڈھے ہن ڈِکھالی ڈِتی (۱۰) اوں ونجکراہیں
اُنہیں کوں جو اُوندے نال ہن اوں ویلھے اُوندے واسطے
غم کریندے اتیں روندے ہن خبر ڈِتی (۱۱) اتیں اُنہیں
سُنڑ کراہیں جو او جیندا ہے اتیں اُونکوں ڈِکھالی ڈِتی
ہس اعتبار نہ کیتا (۱۲) اُونکنوں پچھیں اوں
اُنہیں وِچوں ڈُوں کوں راہ وِچ جیرھے ویلھے دیہہ
وِچ ویندے پئے ہن ہِک شکل وِچ ڈِکھالی ڈِتی (۱۳)
اتیں اُنہس ونجکراہیں بہیں کوں خبر ڈِتی پر اُنہیں
اُنہاندے اتیں یقیں نہ کیتا (۱۴) اوڑک اوں اُنہیں
یارھیں کوں جیرھے ویلھے کھاونڑ بیٹھے ہن ڈِکھالی ڈِتی
اتیں اُنہیں دی بے ایمانی اتیں سخت دِلی دے اتیں
ملامت کیتی کیوں جو اُنہیں تیں یقیں نہ کیتونیں جنہیں
اونکوں جی اُٹھنڑ کنوں پچھیں ڈِٹھا ہا (۱۵) اتیں اوں
اُنہیں کوں آکھیا تُساں ساری دُنیا وِچ ونجکراہیں سبھ
مخلوق کوں انجیل دا ہوکا ڈِیو (۱۶) جیرھا کوئی ایمان
انیندا اتیں بپتسمہ پیندا ہے بچ ویسی پر جو کوئی
ایمان نہیں انیندا اُوندے اُتیں سزا دا حکم تھیسی

(۱۷) اتیں اے نشانیاں اُنہیں دے نال ہوسن جو ایمان انیندِن جو میڈے ناں نال دیہیں کوں کڈھیسن نوِیاں بولیاں الیسن (۱۸) نانگیں کوں چا گھِنسن اتیں جیکڑاہاں کہئی شئے مارنڑ والی پیسن اُنہیں کوں نقصان نہ تھیسی مریضیں تے ہتھ رکھیسن اتیں او چنگیں بھلے تھی ویسن +

(۱۹) تڈاں خداوند اُنہیں نال گالہیں کرنڑ کنوں پچھیں اسمان تیں چڑھ گیا اتیں خدا دے سجیوں بیٹھا (۲۰) اتیں باہر ونجکراہیں ہر جاء ہوکا ڈِتونیں اتیں خداوند اُنہیں دے نال کم کریندا اتیں کلام کوں نشانیں نال جو پچھیں تھیندِن ثابت کریندا ہا۔ آمین +

مشن پریس امرتسر

۱۸۹۸ء

Widener Library
3 2044 023 585 326